

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa pospodišnja v občini ga dobijo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kušar, Matjaž Brojan, Miro Ukmar, Franc Tekavec, Darko Gogolja, vec. Marjan Božar, Stane Orašnič, Marija Puki in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kušar, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Zdravko Lipovek, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga izda Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, na ročne oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo. Fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 17. februarja 1982, Leto XXI

Št. 3

PRED NAMI SO VOLITVE

V predkandidacijskih in kandidacijskih postopkih, ki so potekali v teh dneh so največje breme nosile krajevne konference SZDL in osnovne organizacije sindikata. Na sejah predsedstva krajevne konference SZDL in izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata prvih sejah kandidacijskih konferenc so bili iz vrst evidentiranih predlagani najustreznejši kandidati za delegate v posamezne delegacije, pač glede na njihove sposobnosti in tudi interese. Delovni ljudje in občani so na teh temeljnih kandidacijskih konferencah to opravilo – potrditev predlogov kandidacijskih list že odgovorno opravili.

Pri tem smo v vseh okoljih še posebej pazili, da dosežene izboljšane strukture (ženske, mladi, neposredni proizvajalci, kmetje, člani ZK) nismo rušili, oziroma poslabšali.

Vse temeljne samoupravne skupnosti morajo razčistiti tudi vprašanje, kako oblikovati kandidatne liste. Navedemo naj samo nekaj argumentov za odprte in nekaj za zaprte kandidatne liste.

Če bomo v KS in TOZD imeli odprte kandidatne liste (več kandidatov, kot se jih voli), bomo seveda delovnim ljudem in občanom dali večje možnosti odločanja in opredeljevanja, na drugi strani pa bomo imeli nekoliko več težav pri sami izvedbi volitev.

Z odprtimi listami večkrat prihaja do težav pri sestavi ustrezne strukture, ki je ob zaprti listi v večini primerov ustreznejša. V primerih zaprte liste je demokratičnost volilnega postopka sicer nekoliko manjša, vendar je lažje zagotoviti ustrezno

strukturo v različnih sestavah, oziroma delegacijah.

Občani so v kandidacijskih postopkih javno izrazili svoje mnenje o predlaganih možnih kandidatih za družbenopolitični zbor občine ter za različne vodilne funkcije v skupščinah družbenopolitične skupnosti in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti. Verifikacija predlaganih imen že pomeni tudi priznanje usmeritvi in odločitvam naše kadrovske politike, ki je v preteklem obdobju storila velik kakovostni korak naprej. Seveda pa slejkoprej ostajajo odprta vrata za predlaganje novih ljudi, za različne dolžnosti iz vrst evidentiranih.

Sveti KS in delavski sveti TOZD morajo imenovati volilne komisije, poleg tega pa so dolžni s strokovnimi službami zagotoviti nemoten potek vseh tehničnih in administrativnih opravil. Pomembno je, da v obdobju predvolilnih opravil, ki so še pred nami, spoštujemo rokovnik predvidenih aktivnosti, zakonske predpise in dogovorjena stališča, merila in kriterije.

M.

TUDI MLADI SO IMELI SVOJO PROGRAMSKO SEJO

Občinska konferenca ZSMS Domžale je razpravljala o svojem dosedanem delu in prihodnjem delu na programski konferenci, ki je bila v četrtek, 21. januarja. Na njej so se zbrali delegati, ki naj bi ocenili delo svoje organizacije ter se seznanili z delom, ki jih čaka v naslednjem polletju. Seja je prinesla tudi nekaj zanimivih razprav. Odločili smo se, da bi se zaradi pomembnosti z njimi morala seznaniti širša skupnost. Prva razprava se loteva naloga na področju MLADINSKEGA PROSTOVOLJNEGA DELA, ki zahteva v sedanjih težkih pogojih pridobivanja mladih brigadirjev širšo družbeno angažiranje, zato so bili sprejeti naslednji sklepi, s katerimi bi nam ostale družbenopolitične organizacije pomagale k uspešnosti naših brigad:

1.

Občinska konferenca ZKS naj bi vodila akcijo s katero bi zagotovili zadostno število mladih komunistov v mladinski delovni brigadi Slavko Šlander. To akcijo naj bi peljali tako, da zadolžijo vsako osnovno organizacijo, ki ima v svojih vrstah mlade komuniste, da evidentirajo enega brigadirja komunistu.

2.

Občinska konferenca SZDL

naj preko krajevnih skupnosti nudi pomoč osnovnim organizacijam ZSMS pri pridobivanju brigadirjev, tako da bi vsaka krajevna skupnost prispevala vsaj enega brigadirja oziroma brigadirko.

3.

Pri evidentiranju mladih delavcev v mladinsko delovno brigado bomo poskušali stremeti za tem, da bi jih evidenti-

(Nadaljevanje na 2. strani)

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- LETNA POROČILA UPRAVNIH ORGANOV
- KJE BOMO VOLILI?
- TUDI MLADI SO IMELI SVOJO PROGRAMSKO SEJO
- IZID VII. JAVNEGA NATEČAJA – STANOVANJA
- MODERNIZACIJA KMETIJSTVA – KREDITI
- USMERJENO IZOBRAŽEVANJE V AGROŽIVILSTVU

(Nadaljevanje s 1. strani)

rali čim preje, to pa zato, da bi v delovnih organizacijah lahko že dovolj zgodaj razmišljali o tem, kako jih bodo nadomestili na delovnih mestih. Ne moremo se strinjati s trditvijo da se nekateri na račun stabilizacije izogibajo pošiljanju mladih delavcev na mladinske delovne akcije.

Če bomo dovolj zgodaj nadomestili delavca na delovnem mestu bo to znak racionalne kadrovske politike in ne bo trpela proizvodnja v delovni organizaciji. Zato predlagamo, da zadolžimo Občinski sindikalni svet, da spremlja v TOZD evidentiranje brigadirjev in skupaj z nami pomaga reševati probleme takrat, ko delovna organizacija ne pokaže pravega razumevanja.

Zaradi zanimivosti in aktualnosti smo sklenili objaviti tudi razpravo, ki je zadevala mlade aktiviste, probleme punka in še nekatere težave pri političnem delu mladega človeka:

„Ali je mladinska organizacija v krizi? Sigurno je, tako kot je v krizi tudi družba. Njeno delo je vse preveč forumsko, njen vpliv na družbeno dogajanje pa minimalen. Toda kriza mladinske organizacije ni trenuten pojav, pač pa se vleče že nekaj let in smo ga sprva še lahko nekako prikrivali, zdaj pa nam je to vse težje.

Kako naprej?

Da ne bi ugotavljali le nekega stanja, bomo rajši razmišljali o možnih alternativah, poteh, ki bi nas lahko vodile iz tega stanja:

– potrebno bo premagati forumsko delo, stalno hoditi v osnovne organizacije in spremljati njihove probleme,

– poiskati tiste poti in probleme, ki mlade zanimajo, kajti ne smemo misliti, da mladi problemov nimajo, le mladinska organizacija jih ne poišče in se z takimi stvarmi ne ukvarja, oziroma premalo ukvarja,

– povečati bo treba odgovornost na vseh ravneh; na tem mestu poudarjam, da sestavlja predsedstvo OK vrsta članov, ki za delo niso zainteresirani, če pa so, je ta dejavnost samo v besedah, medtem ko dejanj ni. Kajti eno je: nekaj samo besedno rešiti in premagati, drugo pa je, da si odtrgaš svoj prosti čas in besede preliješ v pravo aktivnost.

Če teh stvari ne moremo urediti med najodgovornejšimi mladinskimi aktivisti, kako jih bomo šele v osnovnih sredinah, kjer nihče za nič ne odgovarja.

Nas mlade res cenijo?

Naj se dotaknem še enega problema: tega, da izgublamo vrsto aktivnih mladincev, ki so razočarani nad političnim delom in odnosi, ki vladajo na raznih nivojih od KS do občine. Marsikdo od starejših sicer poudarja, da cenijo mlad in kritičen duh pri mladih, po drugi strani pa samo čakajo in iščejo možnosti onemogočiti mladega človeka, ki se ni podredil njihovi avtoriteti, njihovem načinu dela in njihovim vrednotam. Mladi ljudje nikoli nismo trdili, da sta naše delo in kritičnost vedno idealna in na mestu. Mladinci so v svojih dejanjih pre malo taktični in često zelo agresivni. Toda to še ne pomeni, da želijo rušiti samoupravno socialistično skupnost, da je njihov namen kontrarevolucionaren ali sovražen. Kdo drug kot mi mladi bo branil to ureditev, družbo in vrednote, ki so jih priborili udeleženci NOB. Bolijo pa nas razna izkoriščanja te družbe, neodgovornost, formalizem in verbalizem, potrošništvo in lov za denarjem, boli nas, da tako veliko ljudi pozablja na vrednote socialističnega humanizma in kolektivizma – te stvari so našo družbo pripeljale v krizo in proti tem stvarim se moramo mladi, ki smo silno kritični in občutljivi za neskladnost med besedami in prakso boriti, pa če je to komu všeč ali ne! Najbrž bodo vztrajali najmočnejši, mladinska organizacija pa mora skrbeti, da bo pridobila vpliv in bo tem ljudem omogočila, da bodo svoje alternative izražali preko njenega dela in se ne bodo izgubljali v „kavarniški filozofiji“ in raznih anarhističnih gibanjih. Mnogi svoje nezadovoljstvo izražajo tudi na drugačne načine: preko glasbe, umetnosti. V zadnjem času se je v slovenski javnosti pojavil fenomen punka, ki pa ni trenuten pojav, ampak je star že 5 let, vendar se z njim ni hotel nihče ukvarjati do zdaj. Zato ni čudno, da zdaj skoraj nihče ne ve, kaj je, kakšna so njegova načela in kaj želi doseči. Sredstva javnega obveščanja (pa ne le Nedeljski dnevnik, Duga, Ilustrovana politika, ampak tudi domžalski Občinski poročevalec) so mu hotela obesiti cel kup negativnih značilnosti: kriminalnost, nacionalizem, spogledovanje z naciozmom in v domžalskem primeru tudi spolno perverzno aktivnosti in agresivnosti nad mladimi menškimi deklicami.

Kaj punk je in kaj ni...

Vsaj tako je v „Občinskem

poročevalcu“ nekdo pisal. Vse to pa so mnogi pogovori, okrog mize, kakšen dober časopisni članek in tudi stališča RK ZSMS ovrgli. Punk ni to, kar se prikazuje skozi razne lažnive trditve, ki kažejo nepoznavanje tega fenomena. Punk je aktivnost, ki (to moramo priznati) temelji na anarhizmu to pa torej, da pristaši niso vključeni npr. v našo organizacijo, ki pa preko besedil in agresivne glasbe kaže na nestrinjanje z nekaterimi družbenimi pojavi. Seveda to dela pozitivna stran, vedeti pa moramo, da punk gibanje vsebuje tudi mnogo plev, mnogo ljudi, ki so le na zunaj punk, ne vedo pa o njem niti osnovnih načel, njegove zgodovine. Pač pa so le nekaki modni oponašalci nečesa. Ker pa je v punku kljub temu več dobrega kot slabega, ne smemo dopustiti, da se mu podtikajo stvari, ki niso njegove, da ga obsojamo a priori, pač pa moramo obsojati in se boriti proti tistemu, kar punk negativnega razkriva v naši družbi. Da bom bolj konkretna: treba je da se borimo proti izkoriščanju delavcev, proti praznemu besedičenju, razsipnim proslavam, avtoritetam, ki to niso, vdorom kapitalistične miselnosti, proti misli, da je revolucija že končana, proti birokratskim strukturam. Omenjenih trditev in osvetlitev ne smemo razumeti napak ali mogoče celo pritakniti, da kdo koketira z anarhizmom. Želja je le, da objektivno prikažemo pojav, ki ga spremljamo že dalj časa.

Kljub temu, da smo podčrtali mnoga pereča področja našega družbenega vsakdana, da smo želeli kritično analizo stanja v mladinski organizaciji, pa mladi delegati niso bili preveč zgovorni.

Tako je mladinka Tatjana Gubenšek razmišljala o mladih ob koncu programske seje: „Prvi občutek na začetku se je bil prešenetljiv, kajti soba domžalskega Slamnika, kjer smo se zbrali, je bila nabito polna. Sami stari znanci torej. Pred samim začetkom pa se je slišalo tudi: „O, poglej ga! Srečno novo leto. Te že od prejšnjega seminarja nisem videl!“ No, smo že tam. Smrdi po slabem. Tudi sama vidim nekatere, ki jih poznam samo na videz. Kajti srečujemo se le na takih konferencah in seminarjih. Da pa bi se zbrali na kakšnem mladinskem sestanku, oziroma se povezali z delom in usklajevali mladinske programe, ne, takih sestajanj ni.“

Kaj dela domžalska mladina? ...

O, pač! „Konference“ se

dogajajo v gostilnah, za mizami, ki jasno niso prazne. Tam pa se na žalost tudi vse konča. Konkretno Slamnik, ki je poln vsak dan, poln nedelavnih mladincev, ki bodo odrasli mladinci verjetno v svojem revnem duhovnem ustvarjanju občutili neko pomanjkanje, katerega del bo tudi posledica nerazumevanja za mladinsko delo nasploh. Predvsem v srednješolskih letih. Vendar je to že drugo poglavje.

Tako se uveljavlja pretežni del današnje domžalske mladine. Edino tako „delujejo“. Če se slučajno kdo spomni na mladinski sestanek, se vsi samo smejejo ali zamahnejo z roko, češ: „Pustimo to! Dajmo ga raje še eno rundo!“ In s tem naj bi se ponašali, če bi nas kdo vprašal, kaj dela domžalska mladina?

Vse skupaj je narobe. Narobe z vzgojo nas mladih. „Mladina in to njeno delovanje (bolje: nedelovanje) je v krizi,“ je bilo ugotovljeno na konferenci. Čeprav se predstavnik, ki je na konferenci zastopal tehnično kulturo, ni strinjal s tem. Sama pa se – po svojem lastnem pričanju in glede na lastno poznavanje delovanja osnovne organizacije ZSMS v katero spadam – popolnoma strinjam s to ugotovitvijo.

Delavni – vedno le eni in isti ...

Naj se vrnem k prvotnim ugotovitvam na konferenci. Že na začetku se mi je zdelo hudo narobe to, ko se vidavamo spet isti. Tudi kritizirani bomo mi torej, mi smo sokrivci vsega. No, ko je pa čas za razpravo, se nihče ne oglasi, ne poroča. Še svojega mnenja na poročilo ne pove nihče. Ko pa je poročilo na glasovanju, je jasno sprejeto. Čeprav je bilo morebiti slabo, pomanjkljivo, neustrezno. Nekaj dni po seji se bo pa spet slišalo: ta in ta OO ZSMS pa nič ne dela. Ko so prišli iz OK ZSMS na obisk, sta prišla le dva mladince, ki tudi običajno naredita vse. Pravita: „Ja, če bi na vabila, ki smo jih pravočasno poslali napisali še: po sestanku bo ples, bi mogoče prišli. Drugače pa sestanka že ves mesec ni bilo. Prideva le midva. Ker ni nobenega več, greva v Slamnik.“ In ravno to je narobe. Na tak način mladinska organizacija ne bo nikoli zaživela. Mladi ljudje bodo ostali mladinci le s knjižico in značko.

Saj je imel delegat tehnične kulture mogoče prav. Saj delo mladine ni čez noč umrlo in dejansko je mladina aktivna, ustvarjalna. Toda ti, ki ustvarjajo, so vedno eni in isti, vedno

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)
jih je manj, kar pa je še slabše. Tisti, ki delajo v imenu OO ali pa katerikoli komisije že, ne morejo sami predstavljati mladinske organizacije ali komisije. To nekateri, ki poskušamo, da bi se vse izboljšalo, vidimo in smo priča temu na vsakem koraku. Čeprav se na zunaj ne opazi.

Torej sem mnenja, da je delovanje preozko, delo je premalo široko zasnovano, zato je tudi krog delovnih mladincev ozek. Zato tudi sestanki odpa-

dajo, in bodo še, seje so nesklepčne in bodo še, če bomo tako nadaljevali. Brez kakršnegakoli filozofiranja potrdim: sredina, notranjost, jedro mladinskega življenja je v resnični krizi.“

Kaj povedati za konec: čaka nas veliko dela, a ne le peščico mladih, pač pa vse, saj si sami gradimo bodoče življenje. In pri tem ne smemo stati križem rok in biti nekje pri strani družbenega dogajanja.

Poročilo pripravila:
Cveta Zalokar

Na podlagi 125. člena Zakona o volitvah in delegiranju v skupščine (Ur. list SRS, št. 24/77 in 22/81) ter Odloka o razpisu splošnih volitev članov delegacij v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter splošnega glasovanja o izvolitvi delegatov v družbenopolitične zbornice skupščin družbenopolitičnih skupnosti (Ur. list SRS, št. 1/82) izdaja občinska volilna komisija Domžale

ODLOČBO

o določitvi volišč in območij volišč za glasovanje delovnih ljudi in občanov o izvolitvi delegatov v družbenopolitični zbor skupščine občine Domžale, ki bo v nedeljo dne 14. marca 1982.

Volišča se glede na območja krajevnih skupnosti določijo takole:

A

Zap. št. volišča	Kraj in prostor volišča	Območje volišča (naselje, ulica, cesta)
I. KS Dragomelj-Pšata		
1.	Šola Dragomelj	Dragomelj in Pšata.
II. KS Trzin		
2.	Dom družbenopolitičnih organizacij Trzin	Bergantova, Cankarjeva, Habatova, Jemčeva, Kidričeva, Kmetičeva, Košakova, Kratka pot, Liparjeva, Ljubljanska, Lobodova, Mengeška, Mlakarjeva, Partizanska, Pernetova, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova, Rakefova, Reboljeva, Trdinova, Ulica bratov Kotar, Ulica Kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica Rašiške čete, Ulica 7. julija, Za hribom, Zorkova, Zupančičeva, Zupanova.
III. KS Mengeš		
3.	Gasilski dom Topole	Topole.
4.	DO Obrtnik Mengeš	Gorenjska, Jama, Kamniška, Kolodvorska razen h.št. 2/a, 2/b, 2/c, Medvedova, Novakova, Prešernova, Šlandrova, Ulica Toma Brejca, Veselovo nabrežje.
5.	Stanovanjski blok Kolodvorska ulica	Kolodvorska 2/a, 2/b, 2/c, Slamnikarska 21/a, 21/b, 21/c in 27.
6.	Dom počitka Mengeš	Za oskrbovance Doma počitka Mengeš, Glavni trg 13.
7.	Gasilski dom Mengeš	Glavarjeva, Glavni trg razen št. 13, Kersnikova, Kidričeva, Prelovškova, Slamnikarska razen št. 21/a, 21/b, 21/c in 27, Ulica talcev, Vrhovnikova, Zavrti.
8.	Glasbena šola Mengeš – volišče I	Blejčeva, Cankarjeva, Partizanska, Proletarska, Stara pot, Trdinov trg, Ulica vstaje
9.	Glasbena šola Mengeš – volišče II	Cesta OF, Glavičeva, Jelovškova, Liparjeva, Muljava, Ogrinovo, Pot Rašiške čete, Pristava, Ropretova

10. OZD Trak Mengeš – novi objekt

11. Gasilski dom Loka pri Mengšu

12. Pri Jernejčiču Dobeno

IV. KS Preserje

13. Pri Kriškarju Preserje

V. KS Homec–Nožice

14. Šola Homec

VI. KS Ihan

15. Vrtec „Janko“ Ihan

16. Pri Goropečnik Bišče

VII. KS Jarše–Rodica

17. Stara šola Sp. Jarše

18. Gasilski dom Sr. Jarše

VIII. KS Trojane

19. Zadrudni dom Trojane

20. Pri Smerkolj Šentožbolt

IX. KS Blagovica

21. Krajevni urad Blagovica

X. KS Češnjice

22. Šola Češnjice

XI. KS Krašnja

23. Šola Krašnja

24. Urbanija Ivan, Krajno brdo 3

XII. KS Lukovica

25. Zadrudni dom Lukovica

XIII. KS Prevoje

26. Dom družbenih organizacij Šentvid

pot, Škofičeva, Tomšičeva. Hribarjeva, Maistrova, Ul. Mengeške skupine, Murnova, Ul. dr. Tineta Zajca, Zadrudniška, Zoranina. Grajska, Mušičeva, Na gmajni, Na ulicah, Pot na Dobeno, Stoparjeva, Trzinska. naselje Dobeno.

Bistriška, Gajeva, Kajuhova, Kamniška, Levstikova, Pelechova, Staretova, Tovarniška, del Vaške poti od št. 1 do vključno 28, VI. ulica, del VII. ulice za h.št. 1, 1/a, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 in 14, del VIII. ulice h.št. 1, 2 in 3, Igriška.

Bolkova, Gostičeva, Grašičeva, Partizanska, Pionirska, Seškova, del Vaške poti od št. 29 do vključno 37, I., II., III., IV., V. ulica, del VII. ulice za h.št. od 16 do vključno 35 ter del VIII. ulice za h.št. od 4 do vključno 8.

Brdo, G bričica, Ihan, Prelog, Selo. Bišče in Mala Loka.

Rodica – Dragarjeva, Fajfarjeva, Groblje, Rodica – Kamniška 15 in 17, Kettejeva razen št. 13, Miševa, Perkova, Petrovčeva, Slomškova, Sp. Jarše, Sp. Jarše – Jelovškova, Jarčeva h.št. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 20, 21, 22, Mavserjev trg razen št. 1, 12, 14, 17, 19, 21, Šubljeva. Sr. Jarše, Zg. Jarše.

Hribi, del Jelševce št. 1 in 2, Trojane, V Zideh, Zavrh. Bršlenovica, Gorenje, Javorje, Log, Podmilj, Prvine, Suša, Šentožbolt in Učak.

Blagovica, Gaberje, Golčaj, Jelša, Korpe, Mali Jelnik, Podsmrečje, Prevoje, Prilesje, Sp. Petelinjek, Veliki Jelnik, Vošče, Vranke, Zg. Loke, Zg. Petelinjek, Zlatenek.

Češnjice, Lipa, Poljane nad Blagovico, Selce.

Komplje, Koreno, Krašnja, Sp. Loke, Zirovše. Krajno brdo in Vrh.

Brdo, Čeplje, Gradišče, Lukovica, Preserje pri Lukovici, Sp. Koseze, Sp. Prapreče, Trnjava, Videm, Zg. Prapreče.

Imovica, Prevalje, Prevoje pri Šentvidu, Šentvid pri Lukovici, Vrba.

(Nadaljevanje na 4. strani)

XIV. KS Zlato polje

27. Šola Zlato polje Brezovica, Mala Lašna, Obrše, Podgora, Preserje pri Zlatem polju, Trnovče, Zlato polje.

XV. KS Rafolče

28. Pri Dobršček Zvonetu, Rafolče 32 Dupeljne, Rafolče, Straža in Vrhovlje.

XVI. KS Peče

29. Induplati — obrat Peče Križate, Peče, Podgorica, Preterž, Zg. Koseze, Ples h. št. 8 in 9.
30. Pri Ocepku na Gori pri Pečah Gora pri Pečah.

XVII. KS Velika vas — Dešen

31. Pri Srenjšček Jožetu, Katarija Dešen, Hrib, Katarija, Sp. Preker, Velika vas, Zalog pri Kresnicah, Zg. Preker.

XVIII. KS Moravče

32. Partizanski dom Moravče Detelova, Marokova, Partizanska, Tomanova, Trg svobode, Šlandrova, Vegova ter naselja Podstran, Rudnik, Zalog pri Moravčah.
33. Gostilna nad Logom Česta heroja Vasje, Maseljeva, naselja Češnjice pri Moravčah, Drtija, Sp. Dobrava.
34. Pri Slamniku v Mošeniku Mošenik, Ples razen h.št. 8 in 9, Zg. Dobrava.
35. Pri Urankar Maksu, Gaberje 6 Gaberje nad Limbarsko goro, Hrastnik, Limbarska gora, Selce.
36. Pri Mrčun Jožetu, Negostrn 16 Negastrn, Pogled, Serjuče, Soteska, Vinje.
37. Zadrudni dom Krašce Dole pri Kraščah, Gorica, Imenje, Krašce, Prikrnica.

XIX. KS Vrhpolje-Zalog

38. Pisarna KS Vrhpolje Sp. Tustanj, Sp. Javorščica, Stegne, Vrhpolje pri Moravčah, Zg. Tustanj, Zg. Javorščica.
39. Kos Marjan, Zalog pod Trojico Dole pod Trojico, Goričica, Kokošnje, Selo, Zalog pod Trojico.

XX. KS Krtina

40. Šola Krtina Brezje, Krtina, Studenec, Škocjan.
41. Gasilski dom Žeje Rača, Račni vrh, Trojica, Žeje.

XXI. KS Dob

42. Šola Dob Dob.
43. Jamarski dom na Gorjuši Brezovica, Gorjuša, Laze.
44. Pri Marinček Pavlu Češenik Turnše, Želodnik.

XXII. KS Rova

45. Gostilna pri Pircu Dolenje, Jasen, Kolovec, Rova, Zagorica, Žiče.

XXIII. KS Radomlje

46. Kulturni dom Radomlje Bukovčeva, Cesta borcev, Cesta Radomeljske čete, Dermastieva, Gregorčičeva, ul. Pirš Jožeta-Luke, Prečna, Prešernova, Šlandrova, Trata, Triglavska, Škrjančevo, Hudo.

XXIV. KS Vir

47. Delavski dom Vir Aljaževa, Bevkova, Borova, Bukovčeva, Cojzova, Čufarjeva, Dvoržakova, Erjavčeva, Finžgarjeva, Gubčeva, Hubadova, Ipavčeva, Jurčičeva, Koliška, Kuharjeva, Linhartova, Litijska, Rožna, Sončna, Šaranovičeva, Tkalska in del Podrečja h.št. 1 do vključno 22, 42, od 45 do 49, od 60 do 67, 69, 70, 71, 73, 76, 79, 80,

48. Uprava Papirnice Količevo

82, 83 n.h. (Matič Rodoljub). Količevo in Maistrova, Metelkova, Nušičeva, Osojna, Papirniška, Parmova, Robova, Stritarjeva, Šubičeva, Tolstojeva, Umekova, Valvazorjeva, Zrinjskega, Žnidaršičeva.

XXV. KS Vencija Perka Domžale

49. Pri Plešču Depala vas Depala vas.
50. Gasilski dom Stob Koščeva, Krožna, Ljubljanska od h.št. 1 do vključno 45, 47, 49, 51, 53, 55, Na Zavrteh, Poljska pot, Pot na Pridavko, Stobovska, Trubarjeva, Trzinska in Vojkova.
51. Glasbena šola Domžale, Ljubljanska 36 Cankarjeva št. 1 in 3, Ljubljanska št. 46, 48, 52, 54, 54/a, 59, 61 in 61/a, Partizanska, Prečna, Tabor od št. 1 do vključno 12, 16, 17, 18, Tabor-ska, Varškova, Vodovodna.
52. Šola Vencija Perka Domžale Kajuhova od št. 6 do vključno 16, Kamniška št. 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, Kersnikova, Kolodvorska, Ljubljanska št. 56, 58, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 67/a, 68, 70, 72, 76, 70, 82, 84, 88, 90, 92, Masljeva, Nova ulica, Obrtniška, Prešernova, Roška, Ulica Urha Stenovca, Zormanova, Železniška.

XXVI. KS Slavka Šlandra Domžale

53. Bivša šola poleg Kebra Kamniška št. 4, 7, 11, 12, 13, 14, 16, Levstikova, Ljubljanska h.št. 96, 100, 102, 106, 108, 110, 112, 114, 114/a, 116, 118, 119/a, 120, 124, 126, 128, 130, 131, 132, 134, 135, 136, 138, 140, Ulica Nikole Tesla, Toneta Tomšiča, Vodopivčeva.
54. Skupnost za zaposlovanje, Domžale, Ljube Šercerja 4 Cesta talcev 2, 4, 5, 7, Ljube Šercerja št. 1, Ljubljanska h. št. 73, 77, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 96, 97, 101, 103, Titov trg št. 1, 5, 6, 7 in 8.
55. Uprava Komunalnega podjetja Domžale, Ljube Šercerja 4 Ljube Šercerja št. 2, 3, 4, 7, 9, 10, 12, 13, 15, Lobodova, Župančičeva.
56. Dom upokojencev Domžale, Cesta talcev 7 Cesta talcev 7.
57. Zora Domžale, Veljka Vlahoviča 1/E Veljka Vlahoviča 1/A, 1/B, 1/C, 1/C, 1/E, 3, 5, 7, 9, 11, Cesta talcev h.št. 12, 17, 17/a, 18, 19, 19/a, 20, 21, 22, 23.
58. V stanovanjskem bloku Veljka Vlahoviča 4/B Šlandrova, Veljka Vlahoviča št. 2/A, 2/B, 2/C, 2/D, 4/A, 4/B, 4/C, 4/D.
59. Šola Šlandrove brigade Domžale Bistriška od 1 — 25, Chvatalova, Detelova, Ješetova, Kidričeva, Kraigherjeva, Ljubljanska h.št. 107, 111, 113, 117, 119, 121, 127, 129, 133, 137, Murnova, Ulica 29. novembra, Rojska, Sejmiška, Vegova.
60. Šola Josip Broz Tito Domžale Breznikova, Jarčeva h.št. 1, 2, 7, 12, 13, 16, 23, Kettejeva št. 13, Koširjeva, Kovičeva, Marokova, Mavserjev trg št. 5 in 11, Peternelova h.št. 1, 12, 14, 17, 19, 21, Rozmanova, Trdinova, Zoranina.
61. Center srednjih šol — Tehnikum Zaboršt h.št. 17, 29, 38, n.h. ter Cesta padlih borcev, Hauptmanova, Pot za Bistrico, Pot kurirjev, Ulica 3. septembra in Podrečje št. 52.

XXVII. KS Simona Jenka Domžale

62. Restavracija Pošta Cankarjeva št. od 4 do vključno 16, Kajuhova od 1 do vključno 5, Ljubljanska št. 71, Savska od 1 do vključno 45 in 50, Tabor št. 13, 14, 15, 15/a, Simona Jenka.

63. AMD Domžale,
Krakovska

Aškerčeva, Brejčeva, Cesta talcev
h.št. 1, 6, 9, 11, 14, 14/a, 16, 16/a,
17/a, Karlovškova, Kasalova, Kopa-
liška, Krakovska, Mačkovci, Stran-
ska, Antona Skoka, Usnjarska,
Vodnikova.

64. Gasilski dom Študa

Radio cesta, Savska št. 45, 47, 48,
49, 51, 52, 53, 54, 55, 57, Študljan-
ska in Šentpavel.

B

O določitvi volišč za volitve delegacij delovnih ljudi – kmetov.

Volišča za volitve delegacije delovnih ljudi – kmetov se določijo v vseh tistih krajih in prostorih, kakor so navedeni pod A te odločbe od 1 do 3, nato 11 do vključno 49 in volišče 64, za volilce – kmete iz območja drugih volišč v KS Mengeš in Domžale (Vencija Perka, Simona Jenka, Slavka Šlandra), se združijo in določijo takole:

I. KS Mengeš

Za območje volilcev, navedenih pod zaporedno številko volišča 4, 5, 6, 7, 8, 9 in 10 pod A te odločbe se določi volišče:

1. Glasbena šola Mengeš – volišče 8, Trdinov trg 7 (stara osnovna šola).

II. KS v Domžalah (Vencija Perka, Simona Jenka, Slavka Šlandra):

Za volišče pod zaporednimi številkami 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, navedena pod A te odločbe, se določi:

2. Restavracija Pošta Domžale – volišče 62.

C

O določitvi volišč za volitve delegacij delovnih ljudi, ki delujejo v obrtni in drugi podobni dejavnosti z delovnimi sredstvi, na katerih ima kdo lastninsko pravico skupaj z delavci, s katerimi združujejo svoje delo in delovna sredstva, ki bodo v četrtek, dne 11.3.1982 od 7. do 19. ure.

Volišča za volitve delegacije delovnih ljudi obrtne in podobne dejavnosti:

I. KS Slavka Šlandra Domžale

Za volilce iz območij naselij v naslednjih KS: Domžale – Vencija Perka, Simona Jenka in Slavka Šlandra, Jarše-Rodica, Dragomelj-Pšata in Ihan se določi:

1. v predverju Hale Komunalnega centra v Domžalah.

II. KS Vir

Za nselja v naslednjih KS: Radomlje, Rova, Vir, Krtina, Krašnja, Moravče, Lukovica, Blagovica, Prevoje, Rafolče, Trojane, Velika vas-Dešen, Peče, Vrhpolje-Zalog, Zlato polje, Češnjice in Dob se določi volišče:

2. v prostorih Obrtnega združenja na Viru, Šaranovičeva ulica.

III. KS Mengeš

Za nselja v naslednjih KS: Trzin, Mengeš, Praserje, Homec-Nožice se določi volišče:

3. v predverju Kinodvorane v Mengšu, Kidričeva ulica.

Domžale, dne 25.1.1982

Štev.: 013-1/82

PREDSEDNIK

občinske volilne komisije
Mavricj VOLGEMUT, l. r.

KAJ POČNO ŠOLSKI SVETOVALNI DELA VCI?

Vprašanje si pogosto zastavljajo starši; še nedavno ga je bilo slišati tudi v zbornicah, ko so si šolski svetovalni delavci /ŠSD/ šele utirali pot v šolo. Pogosto si ga zastavljajo učitelji tudi po tem, ko so svetovalnega delavca že zaposlili, pa ne vedo prav natanko kaj bi z njim.

Velikokrat se mu ne omogoča ustreznih nalog, pa je zato preveč prepuščen samemu sebi ali pa obremenjen z administrativnimi opravili. Njegovo znanje in usposobljenost ostaneta neustrezno izkoriščena.

Podobno se na začetku godi novim delovnim profilom tudi v drugih dejavnostih, ko razvoj družbene teorije in prakse, znanosti in tehnologije privedejo do novih vsebin in organizacije dela, kar lahko kvalitetno uresničijo le novi delovni profili.

Profil šolskega svetovalnega delavca, ki je samostojni strokovni sodelavec na šoli, je osnovni šoli postal potreben, ko se je začela organizacijsko in vsebinsko spreminjati v samoupravno, odprto, obvezno, enotno vzgojnoizobraževalno, za vse enako dostopno in humano institucijo /po letu 1958/. Ta nova družbena vloga in

podoba OŠ je v njej porajala številne nove naloge izrazito socialne, pedagoške in psihološke narave, ki jim učitelji sami ob svojem delu v razredu niso mogli biti kos. Šole so začele zaposlovati ustrezne strokovne delavce: psihologe, pedagoge in socialne delavce.

Prvi ŠSD je bil v slovenski OŠ namesčen v šolsko leto

1958/59, kar torej sovpada z uvedbo nove, enotne OŠ in s težavami, ki jih le-ta prinaša s seboj.

V naslednjih desetletjih je število ŠSD stalno naraščalo, vendar je bila med njimi visoka fluktuacija zaposlovanja, predvsem zaradi vsebinske nedorečenosti, vprašanj financiranja in normiranja svetovalnega dela. Neurejen status je te delavce postavljal v socialno in psihično obremenjujoče situacije v delovnih sredinah, zato so odhajali.

V letu 1972 je bilo v SRS 120 svetovalnih delavcev, leta 1976 že 234; danes nas je samo v ljubljanskih in obljublanskih občinah že 135.

Vse kaže, da so si ŠSD z delom, ki ga opravljajo, uspešno utrli pot v slovenske osnovne šole, zadnja leta tudi v srednje šole. K urejanju njihovega statusa pa so pripomogli tudi Zavod SRS za šolstvo, Pedagoški inštitut, Filozofska fakulteta in izobraževalne skupnosti.

Z načrtno kadrovske politiko v OIS in šolah smo letos tudi v domžalski občini dosegli, da ima vsaka OŠ svojega svetovalnega delavca.

V slovenskem merilu po strokovni usposobljenosti prevladujejo psihologi, nekaj manj je socialnih delavcev, najmanj pa pedagogov. Na domžalskih OŠ pa delajo 4 psihologi, 3 pedagogi in 1 socialni delavec, skupaj torej 8.

Z vsebinskega in efektivnega vidika bi bilo idealno zaposlovati na isti šoli vse tri strokovne profile, kar pa iz finančnih razlogov vsaj zaenkrat še ni mogoče, čeprav so vse naše šole številčno tako velike, da bi po dogovorjenih normativih /450 otrok na enega svetovalnega delavca/ lahko zaposlile že po dva svetovalna delavca.

Kljub vsemu je letošnje leto prav gotovo vzpodbuden mejnik pri uveljavljanju šolskega svetovalnega dela v občini in dober znak prizadevanja naših šol za boljše vsebino in kvaliteto osnovne šole.

Ker smo postali „splošen občinski pojav“, želimo staršem in občanom z več zaporednimi sestavki predstaviti temeljno vsebino našega dela, da bo v javnosti dobilo enotnejšo in določnejšo podobo.

Tokrat samo okviren oris naših nalog; nekatere bodo kolegice in kolega nato podrobneje predstavili v svojih sestavkih:

-- akcija šolskih novincev obsega: vpis, spremljanje in pomoč v mali šoli, ugotavljanje zrelosti novincev, komisijsko obravnavo ugotovljenih rezultatov zrelosti. Izdelavo poročil o novincih za učitelje v 1. razredu, intenzivno spremljanje in pomoč novincem v teku 1. razreda;

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

– načrtovanje in izvajanje poklicne vzgoje, informiranja in usmerjanja v poklice, vodenje komisije za poklicno usmerjanje, testiranje in meritve za potrebe poklicnega usmerjanja, svetovanje staršem in učencem, vpis v srednje programske usmerjenega izobraževanja;

– posebno skrb in pomoč posvečamo učencem, ki imajo učno-vzgojne težave, duševne ali telesne motnje v razvoju;

– spremljamo nadarjene učence in usmerjamo delo z njimi;

– sodelujemo pri letnem načrtovanju dela šole in nato strokovno spremljamo uresničevanje posameznih vzgojno-izobraževalnih dejavnosti. S pred-

logi za izboljšanje, posodobitev in spremembe pri delu uravnavaamo dejavnost šole k njenim začrtanim družbenim smotrom;

– načrtujemo in izvajamo pedagoško-psihološko izobraževanje za učitelje, starše in učence;

– svetujemo, informiramo;

– najmanj 2 uri tedensko neposredno delamo z učenci kot mentorji organizacij učencev, krožkov, poučujemo, vodimo korektivne skupine učencev za ublažitev različnih težav;

– precej časa moramo posvečati rednemu strokovnemu izpopolnjevanju, ki je pri tako strokovnem in odgovornem delu, kakršno je naše neobhodno potrebno.

Irena CERAR

POPRAVEK

V prejšnji številki Občinskega poročevalca je v sestavku „Pred poklicno odločitvijo“ prišlo do napačne informacije o

trajanju SKRAJŠANIH programov, in sicer je bilo navedeno, da skrajšani program traja okoli 18 mesecev. Pravilno bi se moralo glasiti, da traja DVE leti.

J. Cerar

PRED POKLICNO USMERITVIJO

V prejšnji številki Občinskega poročevalca smo tudi omenili, da močno primanjkuje kandidatov za vpis v vojaške šole. Nekateri sicer trdijo, da Slovenci nismo vojaški narod, da nimamo vojaške tradicije, vendar je zgodovina, posebej pa še NOB dokazala, da temu ni tako. Pomanjkanje kandidatov za oficirje v JLA botruje premajhno poznavanje vojaških poklicev in s tem povezano prešibko informiranje. Zato želimo podati nekaj osnovnih informacij.

JLA potrebuje prav tako sposobne kadre kot jih potrebujemo v drugih civilnih poklicih, vendar le s to razliko, da morajo biti kandidati tudi fizično zdravi.

Strah pred premeščanjem aktivnih oficirjev iz enega kraja v drug kraj je sedaj skoraj odveč, kajti v celotni vojaški karieri je aktiven oficir premeščen lahko največ šestkrat in ima beneficiran delovni staž.

Fantje, ki se zanimajo za tehniko, imajo za naše razmere skoraj neomejene možnosti, da snujejo nove tehnološke rešitve, raziskujejo, popravljajo tehniške naprave in seveda vsakodnevno delajo z njimi. To pa lahko delajo na različnih področjih tako strojništva, telekomunikacij, kemije, gradbeništva, geodezije, pirotehnike, prometnih sredstev itd. Pri tem ne smemo pozabiti, da imajo vojaške šole in akademije najmoderneje opremljene kabinete, laboratorije in učne metode. Tudi gojencem, ki se težje učijo je zagotovljena strokovna pomoč, da lažje obvladajo učni program. Zaradi vsega tega iz vojaških šol in akademij

pridejo boljši strokovnjaki kot iz civilnih šol in fakultet. Diploma, ki si jo pridobil v vojaških šolah, je popolnoma enakopravna diplomam, ki si jih pridobijo učenci v civilnih srednjih šolah in fakultetah, kar pomeni, da se po končani obveznosti aktivnega oficirja v JLA lahko zaposlijo v civilnih poklicih. Obveznost aktivnega dela v JLA traja dvakrat dalj, kot je trajalo šolanje v vojaški šoli. Možnost vstopa v vojaško šolo pa je po končani osnovni šoli in po končani 4-letni srednji šoli. Seveda pa je še ena možnost in sicer, da se kandidat odloči za vojaški poklic tekom služenja vojaškega roka. To možnost še posebej priporočamo tistim fantom, ki imajo slabše možnosti za zaposlitev v civilnem poklicu. Gojenci, ki končajo katerokoli vojaško šolo pa imajo zaposlitev zagotovljeno.

Dekleta, ki se zanimajo za vojaški poklic, pa žal nimajo nobene možnosti, da se vpišejo v vojaške šole, pač pa se kasneje, če ustrežajo pogojem in če so prista mesta, lahko zaposlijo kot civilne delavke v JLA.

LJUDJE IN ZEMLJA

AGROŽIVILSTVO V USMERJENEM IZOBRAŽEVANJU NA OBMOČJU KAMNIKA IN DOMŽAL

Uvajanje usmerjenega izobraževanja zahteva uskladitev sedanje mreže vzgojno-izobraževalnih organizacij s cilji usmerjenega izobraževanja in potrebami združenega dela. Analiza potreb, ki jo je izvršila Posebna izobraževalna skupnost za agroživilstvo (PIS) je pokazala, da je za ljubljansko in gorenjsko regijo potrebno ustanoviti agroživilski šolski center.

Celotna ljubljanska, gorenjska, notranjska pa tudi del primorske regije napreč nimajo ustrezne nižje ali srednje šole za potrebe kmetijstva. Na tem obširnem prostoru obstajata le dve šoli, in sicer Mlekarski šolski center v Kranju, ki izobražuje mlekarje (dvoletna šola) in Šola za živinorejsko veterinarske tehnike v Ljubljani, ki daje živinorejsko-veterinarske tehnike. Obe šoli sta republiškega značaja in izobražujeta za potrebe vse Slovenije. Našemu območju najbližje kmetijske šole pa so v Mariboru, Novemu mestu, Celju in Novi Gorici. Po zbranih podatkih imamo samo v ljubljanski in gorenjski regiji 27.434 kmetij, od tega je 15.993 usmerjenih kmetij in kmetij v intenzifikaciji, ki obdelujejo skupno okoli 388.500 ha kmetijske zemlje. Na tem območju so tudi številne močne družbene kmetijske organizacije z zelo razvito lastno proizvodnjo kot so: Emona, KIT Ljubljanske mlekarne, KŽK Kranj, številne zadruge in manjši obrati ter obrati za sodelovanje s kmeti. Poleg primerne kmetijske proizvodnje je na tem območju izredno razvita in številna živilsko predelovalna industrija kot so: Žito, Eta, Kolinska, mlekarne, klavno-predelovalna industrija in drugi živilski obrati. Po grobi oceni bi to združeno delo potrebovalo letno le za zamenjavo upokojenih delavcev okoli 500 novoizšolanih delavcev. K temu je potrebno dodati še izobraževanje mladih za potrebe perspektivnih kmetij, za kar bi bilo potrebno

letno izobraziti vsaj 250 bodočih kmetovalcev.

Na tem območju konča vsako leto osnovno šolo od 9.000–10.000 učencev. Med njimi bi se v nadaljevanju številni želeli vključiti v kmetijske vzgojno-izobraževalne programe. O tem pričajo podatki Skupnosti za zaposlovanje o namerah osnovnošolcev za vpis v šolskem letu 1982/83 na kmetijsko, veterinarsko, oz. živilsko usmeritev. Tako se je iz ljubljanske in gorenjske regije prijavilo 336 učencev, od tega 32 iz občine Domžale. Verjetno bi bil interes še bistveno večji, če bi v tej regiji ustrezna šola že bila. Dokaz za to je velik interes za vpis v šolskem letu 1981/82. Kljub omejevanju sta bila vpisana dva dislocirana oddelka kmetijske usmeritve – eden pri Mlekarskem šolskem centru v Kranju in eden pri Veterinarski srednji šoli v Ljubljani. Mentor obeh oddelkov je Kmetijski šolski center Grm pri Novem mestu.

Stališče o formiranju in izgradnji centra usmerjenega izobraževanja za agroživilstvo v Domžalah sta sprejeli Občinska izobraževalna skupnost ter Skupščina občine Domžale na pobudo Biotehniške fakultete že v juliju 1979 ob razpravi o planiranju usmerjenega izobraževanja v občini. V prid ustanovitve tega centra v Domžalah je govorilo dejstvo, da Biotehniška fakulteta (s svojimi VTOZD za živinorejo in živilsko tehnologijo) že razpolaga z določenimi

(Nadaljevanje na 7. strani)

učnimi in poskusnimi, laboratorijskimi ter kadrovske kapacitetami na tem področju, ki jih je mogoče racionalno vključiti v delovanje tega centra. Nadalje so na tem območju številni obrati Emona ter Kmetijska poskusni center Jable, ki razpolaga s preko 400 ha zemljišč, hlevskimi, skladiščnimi, strojnimi, učnimi in drugimi pomožnimi kapacitetami. V neposredni bližini pa so tudi obrati živilsko predelovalne industrije — Eta, Žito, Emona. Smiselno je, da se omenjene kapacitete zemljišč, hlevov, skladišč, mehanizacije, učnih objektov, laboratorijev, poskusnih objektov in predvsem strokovnega in pedagoškega kadra, povežejo v eno celoto, v okviru katere je mogoče uspešno in racionalno organizirati izobraževanje različnih stopenj in usmeritev za potrebe agroživilstva.

Posebna izobraževalna skupnost za agroživilstvo je na osnovi tehničnih analiz in sprejetih stališč na različnih nivojih tak center za 420 učencev vključila v mrežo kmetijskih šol ter v Samoupravni sporazum o temeljnih plana Posebne izobraževalne skupnosti za agroživilstvo za obdobje 1981—85.

Glede na to, da v trenutni situaciji Domžale nimajo prostih kapacitet za tak center, je prišlo do razgovorov z Občinsko izobraževalno skupnostjo Kamnik in Izobraževalnim centrom Rudolfa Maistra iz Kamnika, ki ima še nekaj prostih učilnic in postelj v internatu. Ob razgovorih in usklajevanju stališč, potreb in možnosti vseh zainteresiranih: Posebne izobraževalne skupnosti za agroživilstvo, Izobraževalne skupnosti Slovenije, Zavoda za šolstvo,

predstavnikov OIS—Domžale, OIS—Kamnik, Veterinarske srednje šole, Mlekarskega šolskega centra Kranj, Biotehniške fakultete in predstavnikov SZDL so predstavniki OIS Kamnik ter Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra pokazali veliko mero razumevanja za opisane potrebe PIS-a in pristali na sodelovanje pri formiranju novega centra za agroživilstvo.

Tako je 18.1.1982 na Medobčinskem svetu SZDL ljubljanske regije prišlo do uskladitve glede obsega vpisa in razvrstitve vzgojno izobraževalnih programov agroživilske usmeritve v ljubljanski in gorenjski regiji. Na osnovi tega dogovora bodo že letos lahko sprejeli v Kamniku dva oddelka bodočih veterinarskih tehnikov, dva oddelka kmetijcev in dva oddelka živilcev, v Kranju pa dva oddelka živilcev-mlekarjev in dva oddelka kmetijcev (le nižje stopnje). Tako v Kranju kot v Kamniku pa bosta razpisana oddelka za usposabljanje kmetovalcev in kmetovalk gospodinj — zimska kmetijska šola.

Storjen je torej prvi pomemben korak k formiranju te prepotrebne šole na našem območju. Slediti mu mora postopno vzajemno usklajevanje in izdelava programov in organizacije dela ter obratov za praktičen pouk, kar bo od vseh soudeležencev zahtevalo maksimalne napore in razumevanje. Le s skupnim močmi obeh občinskih izobraževalnih skupnosti, šol in VTOZD-ov Biotehniške fakultete, KPC Jable ter drugih družbenih obratov na tem območju, bomo lahko zadostili normativom za obstoj takega centra in dosegli zaželeno kvaliteto vzgojno izobraževalnega procesa.

Dr. Franc HABE

MODERNIZACIJA KMETIJSTVA

INVESTICIJSKE NALOŽBE V KMETIJSTVO V LETU 1982 NA OBMOČJU OBČINE DOMŽALE

Združena hranilno kreditna služba za kmetijstvo in gozdarstvo, ima že z zakonom določena pooblastila v pravnem prometu — pravna oseba in njena dejavnost je: zbiranje hranilnih vlog od kmetov do kooperantov, organiziranje njenih članic za naložbe v razširjeno reprodukcijo, najem kreditov, dajanje investicijskih kreditov za proizvodne namene kmetom kooperantom združnih organizacij in drugih kreditov in dajanje kreditov članicam: Emoni Kmetijski kooperaciji Domžale, Gozdno gospodarstvo Ljubljana, TOK Gozdarstvo Kamnik in Gozdno gospodarstvo Ljubljana TOK Gozdarstvo Domžale.

Hranilno kreditna služba deluje na območju občin: Kamnik, Domžale, Ljubljana-Beži-

grad oziroma članic, ki opravljajo svojo dejavnost na območju teh občin. Bivša hranilno

kreditna služba pri Emona Kmetijska kooperacija Domžale je ukinjena z 1.1.1981.

Cilj hranilno kreditne službe je pospeševati kmetijstvo oziroma združene kmete-kooperante, da bi povečali količinsko proizvodnjo kmetijskih pridelkov — hrano.

Zaupanje kmetov kooperantov v hranilno kreditno službo narašča, saj so se hranilne vloge v letu 1981 povečale glede na leto 1980 za 91 %. Tako narašča tudi kreditiranje združenih kmetov. V letu 1980 je bilo dodeljeno kmetom kooperantom okoli 15.000.000,00 dinarjev, v letu 1981 pa je znesek odobrenih kreditov narasel že na okoli 25.000.000,00 dinarjev.

V letu 1982 bo Združena hranilno kreditna služba za kmetijstvo in gozdarstvo odobraval kredite kmetom kooperantom za naslednje namene:

A. GOVEDOREJA

Na osnovi danih možnosti pridelovanja osnovne krme in v veliki meri tudi krmnih žit na našem področju je govedoreja osnovna usmeritev. Osnovni pogoj za odobritev kredita kmetu kooperantu je, da je osnovna krma zagotovljena na kmetiji za najmanj 10 glav velike goveje živine (1 GVŽ = 500 kg žive teže) oziroma, da ima v lasti 5,00 ha obdelovalne zemlje (njive in travniki).

Kmet kooperant lahko dobi kredit do višine 65 % od predračunske vrednosti investicije.

a) Hlevi, silosi, dosuševalne naprave: odplačilna doba za višinske kmetije je 10 let, za nižinske kmetije 8 let, obrestna mera je 3 %.

b) Plemenske živali: odplačilna doba je 5 let, obrestna mera je 3 %.

B. PRAŠIČEREJA

Za rejo prašičev: vzreja puskov ali prašičev — pitancev se odobravajo krediti v primeru, če gre za proizvodno sodelovanje med kmetijsko organizacijo — zadrugo = kooperacijo in kmeti kooperanti. Zagotovljena mora biti osnovna krma na zemljiščih kmetov kooperantov ali na osnovi dolgoročnih dogovorov med kmetijsko organizacijo za redno dobavo osnovne krme za prašiče. Kredit se dobi do višine 65 % od predračunske vrednosti investicije.

a) Hlevi, silosi: odplačilna doba za višinske kmetije je 10 let, za nižinske kmetije 8 let, obrestna mera 3 %.

b) Plemenske živali: plemenske svinje iz selekcionirane reje, odplačilna doba 2 leti, obrestna mera 3 %.

C. OVČEREJA

Zaradi izrabe mejnih površin in ponovne vključitve le-teh v kmetijsko proizvodnjo (priraja mesa in volne) se odobrava kredit za ta namen, če gre za kmeta, ki mu je ovčereja glavna ali postranska dejavnost, ki dela na svoji zemlji ali če je vključen v skupnost. Kredit se lahko odobri do 65 % od predračunske vrednosti investicije.

a) Hlevi, silosi: odplačilna doba za višinske kmetije je 10 let, nižinske 8 let, obrestna mera je 3 %.

b) Plemenske ovce: odplačilna doba je 3 leta, obrestna mera je 3 %.

D. KONJEREJA

Glede na pomembnost konjereje v kmetijsko proizvodnjo ter v pogojih SLO se nudijo krediti tudi do višine 45 % od predračunske vrednosti investicije.

a) Hlevi: odplačilna doba za višinske kmetije je 10 let, za nižinske kmetije je 8 let, obrestna mera je 3 %.

b) Plemenske živali — kobile: odplačilna doba je 6 let, obrestna mera je 3 %.

E. KMETIJSKA MECHANIZACIJA

Opremljenost kmetij združenih kmetov s traktorji in priključki je sorazmerno dobra. Izrabljenost kmetijske mehanizacije je majhna vsled razdrobljenosti in majhnosti posesti združenih kmetov. Kmet nujno rabi: traktor, samonakladalno prikolico, kosilnico, obračalnik za seno ipd., vse ostale kmetijske stroje naj bi kmetje kooperanti raje uporabljali v strojnih skupnostih. V strojnih skupnostih naj bi imeli naslednje kmetijske stroje: žitni kombajn, kombajn za krompir, silokombajn, nakladalec za hlevski gnoj, trosilec hlevskega gnoja, trosilec mineralnih gnojil, cisterno za gnojevko, in druge priključke, za katere so kmetje kooperanti mnenja, da jih lahko imajo skupaj zaradi racionalne izrabe in finančne razbremenitve kmeta kooperanta.

Za kmetijsko mehanizacijo dobi kmet kooperant lahko do 65 % od nabavne vrednosti stroja, odplačilna doba je 5 let, obrestna mera za višinske kmetije je 3 %, za nižinske pa 6 %.

Krediti se odobravajo na osnovi prošnje, posestvenega lista, ureditveno-investicijskega programa za kmetijo kmeta kooperanta, ki ga izdelava pospeševalna služba in druga dokumentacija. Z ureditveno investicijskim programom se kmet

NOVICE IZ OBČINSKE KONFERENCE ZRVS

Občinska konferenca ZRVS nadaljuje z usposabljanjem rezervnih vojaških starešin po programu dela.

Tako bodo v tem mesecu pripravili vrsto predavanj na temo: Protideverzantsko in protiteroristično delovanje po koncepciji SLO in DS. Na to temo bodo prikazali tudi nekatere filme. Poleg rezervnih vojaških starešin na ta predavanja, ki se začno 15.2. in sklenejo 3.3.1982, vabimo tudi predstavnike vamostnih okolišev občine Domžale. Predaval bo tov. Ivan ANŽIN.

* * *

Predavanja bodo pripravili po krajevnih organizacijah ZRVS in sicer po naslednjem razporedu:

Moravče	15.2.1982	17	Osnov. šola Moravče
Črni graben	16.2.1982	17	Osnov. šola Brdo Luk.
Vir Dob	17.2.1982	17	Delavski dom Vir
Radomlje	18.2.1982	17	Kino Radomlje
Mengeš	19.2.1982	17	Osnov. šola Mengeš
Trzin	22.2.1982	17	Dvorana Trzin DPO
Jarše-Rodica	25.2.1982	17	Osnov.šola JBT Domž.
Vencija Perka Domžale	26.2.1982	17	Osnov.šola V. Perka
Simona Jenka Domžale	1.3.1982	17	Sejna soba SO Domž.
Slavko Šlander Domžale	2.3.1982	17	Osnov.šola Šlandrove brigade Domžale

Zamudniki vseh KO ZRVS 3.3.1982 17 Sejna soba SO Domž.

Po končanih predavanjih bodo izvedene volilne konference krajevnih organizacij, sprejemali pa bodo tudi nova pravila delovanja krajevne in občinske organizacije ZRVS.

* * *

V marcu bodo predvidoma pripravili preverjanje znanja iz te teme. Tega preverjanja pa bodo oproščene rezervne vojaške starešine, ki so razporejene v JLA, TO in enote milice.

* * *

Letošnje prireditve ob obletnici bitke za Dražgoše so se udeležili tudi predstavniki občinske konference ZRVS in ZSMS. Rezervne vojaške starešine so zastopali: MIRAN JEREB, JANEZ GREGORIČ in BOJAN KISILAK, mladino pa so zastopali: KARIN BABIČ, DARE OPARA in JOŽE AVSEC.

V izredno slabem vremenu je naša ekipa dosegla izreden rezultat med 36. ekipami. Zasedla je dobro 10. mesto.

Poleg tega lahko povemo, da je v celotnem pohodu dosegla 2. najboljši čas.

MB

RADOMLJE

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB NOV PREGLEDALA SVOJE DELO

Skoraj sto borcev se je zbralo 23.1.1982 na letni konferenci, da bi ocenili delo v preteklem obdobju in načrtali dejavnost v prihodnosti. Sejo so začeli z enominutnim molkom v spomin na dosedanjega predsednika, prvoborca Ivana Pirša-Rastka, ki je kljub bolezni vodil organizacijo po poti uspehov do svoje smrti.

KO ZB NOV pokriva območje krajevnih skupnosti Radomlje, Preserje, Homec in Rova in šteje 247 članov. Njen največji uspeh je vsekakor osrednja proslava ob 40-letnici vstaje, ko je bilo v Radomljah preurejeno grobišče borcev. Nič manj pomembna ni postavitev spominskega obeležja prvi bitki Radomeljske čete na Starem vrhu nad Kolovcem. V tej bitki je bil ranjen narodni heroj Franc Bukovec-Jože Ježovnik. Spominsko obeležje bo varovala mladina Rov.

Za zблиževanje borcev so pomembni izleti, ki jih organizacija pripravlja vsako leto. Avtobus je vedno poln; enkrat jih popelje v Dražgoše, Begunje, Drago, drugič v Slovenj Gradec, Črno, Poljano. Udeležujejo se tradicionalnih srečanj internirancev na Ljubelju, zborovanj gorenjskih aktivistov (lani je bilo na Mostecu nad Ljubljano) in vsakoletnega občinskega srečanja izgnancev in zapornikov.

Veliko pozornost posvečajo starejšim in slabotnejšim članom. Obiskujejo jih in skromno obdarujejo ob praznikih. Za

novi leto obiščejo vse člane, ki so starejši od 75 let in vojne vdove. Srečanja so ganljiva in polna zahvale, saj so mnogi ostareli že priklenjeni na posteljo. Poleg tega skrbno spremljajo zdravstveno in socialno stanje članov ter jim po potrebi pomagajo ali jim omogočijo bivanje v zdraviliščih.

Vsako leto s pomočjo šole, krajevnih družbenih in družbenopolitičnih organizacij pripravijo komemoracijo ob Dnevu mrtvih, ob izteku zime pa proslavo ob Dnevu žena.

S svojimi dolgoletnimi izkušnjami so borci aktivno vključeni v reševanje problemov krajevne skupnosti, o čemer priča tudi priznanje, ki jim ga je lani podelila Krajevna skupnost Radomlje. Trenutno so večino sil namenili pripravam na občinske volitve.

Ob koncu razprave so se zahvalili učencem in učiteljem šole, osnovni organizaciji ZSMS in pevskeemu zboru Rudolf Božič za sodelovanje, izvolili pa so tudi nov upravni odbor.

Igor Lipovšek

(Nadaljevanje s 7. strani)

zaveže, da bo v določenem roku povečal kmetijsko proizvodnjo. Vse skupaj oceni komisija hranilno kreditne službe in da v dokončno rešitev kreditnemu odboru poslovne enote hranilno kreditne službe.

Za isti namen se dobi le enkrat kredit.

Kmet, ki želi investirati v letu 1982, mora vložiti prošnjo na poslovnih enotah hranilno kreditne službe pri pospeševalcih ali vodjih poslovne enote ali na sedežu Gozdnega gospodarstva Ljubljana TOK Kamnik ali TOK Domžale in sicer najkasneje do 1.3.1982.

Demojzes Anton, dipl.ing.

POSEBNO OBVESTILO

Upravičenci, ki so prejeli subvencijo stanarine v letu 1981 morajo v skladu z razpisnimi pogoji svoj zahtevek dopolniti z vlogo in potrdilom o letnih dokazljivih dohodkih članov gospodinjstva za preteklo leto, v kolikor se jim drugi pogoji niso spremenili.

DO VARNOST

TOZD Varovanje premoženja Mengeš
61234 Mengeš, Kidričeva 40

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

VARNOSTNIKA /varovanje družbenega premoženja/

za nedoločen čas

Poleg splošnih pogojev, ki jih morajo kandidati izpolnjevati po zakonu o delovnih razmerjih, zahtevamo, da izpolnjujejo še pogoje iz Pravilnika o poslovanju OZD, ki varujejo družbeno premoženje /da niso v kazenskem postopku, da niso bili obsojeni za kakršnokoli kaznivo dejanje iz nečistih nagibov/.

Javite se lahko pisмено ali osebno na sedežu TOZD vsak dan od 6. do 8. ure in sicer v 15 dneh po objavi.

(Nadaljevanje z 22. strani)

25. Šmigoc Olga	Ljubljanska 81, Domžale	44	3
26. Durmiš Majda	Pelechova 35, Radomlje	44	5
27. Grilj Zala	Sejmiška 22, Domžale	42	2
28. Drole Boris	Liparjeva 6, Mengeš	41	3
29. Blejc Ana	Kidričeva 39, Mengeš	40	5
30. Gostič Franc	Sp. Loke 6, Blagovica	39	1
31. Rozman Cvetka	Pšata 48, Dol pri Ljubljani	39	2
32. Mihalič Anica	Prečna 21, Domžale	37	2

NE IZPOLNJUJEJO RAZPISNIH POGOJEV

1. Savič Vinka	Pelechova 82, Radomlje
2. Barešič Mato	Šmarca 106, Kamnik
3. Sušnik Cilka	Trdinova 13, Domžale
4. Abdi Hasim	Kidričeva 53, Mengeš
5. Ivanovič Marija	Trzinska 17, Loka, Mengeš
6. Kokot Tomaž	Krakovska 8, Domžale
7. Pivec Marija	Dob 121, Dob
8. Petrovski Vanja	Čufarjeva 4, Vir, Domžale
9. Guberinič Terezija	Pot za Bistrico 65, Domžale
10. Arh Irena	Bergantova 6, Trzin
11. Fotivec Mojca	Turnše, blok I, Dob
12. Blažević Rozalija	Brdo 5, Lukovica
13. Markovič Ivica	Pelechova 35, Radomlje

Od vseh vseljivih stanovanj v letu 1981 je Izvršni odbor skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale na predlog Odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu razdelil med nerešene prosilce 6. javnega natečaja iz 1980 in med prosilce 7. javnega natečaja pa po:

- 1 stanovanje za kategorijo „borci, upokojenci, invalidi“
- 11 stanovanj za kategorijo „mlade družine“
- 8 stanovanj za kategorijo „družine in občani z nižjimi dohodki“

Vsa naknadno izpraznjena stanovanja do naslednjega javnega natečaja bo Izvršni odbor Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale dodelil prvim nerešenim prosilcem iz posameznih kategorij po tej objavljeni prioritetni listi.

Samoupravna stanovanjska skupnost
občine Domžale
Predsednik Izvršnega odbora
Janko KRALJ, i. r.

Pogovor z občanom:

250 TISOČ KILOMETROV BREZ »GENERALNE«

Naš dopisnik se je pred dnevi srečal z voznikom tovornjaka Tam Martinom FEKONJO iz Domžal, Cesta padlih borcev 24, ki svoje šoferske naloge opravlja vestno kar celih 40 let. Njegovo delo je zahtevno in odgovorno, saj so razdalje, ki jih mora prevoziti, večkrat izredno velike, prepeljana goveja živina in prašiči pa mora biti pravočasno na pravem mestu – v klavnici – v Domžalah.

V nadaljevanju razgovora je Martin Fekonja na zastavljena vprašanja tako odgovarjal:

„Imam sina. Poklicni voznik sem že celih 40 let, vozniški izpit sem napravil za vse kategorije že 1939. leta. Med drugo vojno pa sem za šest let moral prekiniti ta poklic, ker sem aktivno sodeloval v Cankarjevi brigadi in nekaj časa tudi v KNOJ-u, vse do demobilizacije 1947. leta. Sem rezervni oficir, član različnih političnih organizacij, član AMD – združenja

šoferjev in avtomehnikov Slovenije oz. Jugoslavije že polnih 30 let. V letošnjem letu pa bom prejel za prevoženih 300-tisoč kolometrov nagrado-diplomo z zlato značko tovarne avtomobilov TAM Maribor. Sicer sem bil že dvakrat nagrajen kot vzoren voznik.“

„Martin povejte kdaj ste se zaposlili pri „Napredku“ v Domžalah, vaše vsakodnevno delo?“

„Pri podjetju sem zaposlen že celih 18 let. V zadnjih petih

letih sem prevozil s tovornjakom TAM 5500 brez večjega popravila, razen manjšega vzdrževanja – kar 250-tisoč kolometrov. Moje delo je zahte-

Poklicni voznik Martin Fekonja je zaposlen v Klavnici v Domžalah

vno in tudi odgovorno, saj zahteva celega človeka. Ves čas nisem imel ali povzročil karambola; bile so le manjše praske. Za moje vestno delo sem pri podjetju prejel denarno nagrado in diplomo, na kar sem vsekar ponosen. Moja vsakodnevna služba traja od 6. ure zjutraj,

(Nadaljevanje z 22. strani)

Karel Kušar je v razpravi poudaril, da bi lahko godbeniki prispevali k boljši povezavi s krajevnimi dejavniki, saj so pred nami nove volitve. V delegacije je treba izvoliti ljudi, ki bodo znali pravilno vrednotiti in prikazati potrebnost godbe, posebno še sedaj, ko bosta čez dve leti tako domžalska, kakor tudi mengeška godba praznovali 100-letnico delovanja. Če bi godba le za leto dni prenehala delovati, bi krajani šele videli, kako pomembno vlogo ima godba v krajevnem in občinskem merilu.

Godbeniki so sprejeli sklep, da bodo za 100-letni jubilej domžalske in mengeške godbe izdali jubilejno brošuro, v kateri bo prikazano delo obeh godb, prikazano bo pa tudi delo moravske godbe. Ob tej priliki bodo pripravili tudi razstavo. Pri tem delu bosta pomagala tudi Tone Ravnikar in Stane Stražar. Godbi naj bi ob tej priliki dobili tudi nove instrumente in uniforme. Pri ZKO Domžale je za ta pomemben jubilej organizirati poseben odbor. Domžalska godba bo pripravila tudi več koncertov v delovnih kolektivih, s čemer se bo še bolj zblížala z delavci v domžalskem združenem delu.

Kaže, da se je končno premaknilo tudi z dvorano v godbenem domu, kajti godbeniki želijo, da bi dom zopet služil kulturni dejavnosti in naj ne bi bilo v njem več skladišče. To bo tem lažje, ker bodo sedaj v Domžalah gradili skladišče za blagovne rezerve. Dvorana bo tako lahko služila številnim društvom, ki sedaj nimajo potrebnih prostorov.

Novemu odboru, ki je bil ob tej priliki izvoljen, želimo, da bo imel pri svojem delu mnogo uspehov, godbenikom pa, da bi imeli prav tako lepe uspehe kot v preteklem letu, da bo v godbene vrste prišlo še več mladih, saj bo to najlepše, kar bodo godbeniki lahko storili za praznovanje svojega 100-letnega jubileja.

Tone Ravnikar

(Nadaljevanje na 24. strani)

NOVICE IZ OBČINSKE KONFERENCE ZRVS

Tik pred novim letomso se na programski seji konference mladih v vzgoji in izobraževanju sestali delegati vseh šol. Da ne bi vse skupaj izzvenelo kot mlatenje prazne slame, so večino časa namenili problemom usmerjenega izobraževanja. Vabilu so se odzvali tovariši Simon Đuretić, Anton Hribar in Marjan Ogrinc s Centra srednjih šol v Domžalah. Na začetku so povedali nekaj osnov o usmerjenem izobraževanju. Še bolj zanimiv je bil razgovor, ko so predstavniki CSS odgovarjali na vprašanja osnovnošolcev.

V nadaljevanju seje so delegati razpravljali o polletnem delu konference, sprejeli poročilo in program, zavzeli pa so naslednja stališča:

1. Učenci, učitelji in javnost je še vedno premalo obveščena o usmerjenem izobraževanju. Zato prihaja do najrazličnejših popačenj pri tolmačenju in razumevanju sistema usmerjenega izobraževanja. ZSMS bo zato posvetila informiranju več pozornosti, predstavniki CSS pa so pripravljene priti v vse OŠ in omogočiti osnovnošolcem, da si v organiziranih skupinah ogledajo vzgojnoizobraževalni proces na CSS.

2. Izkušnje kažejo, da so učni programi v usmerjenem izobraževanju prenatrpani oz. dajejo prednost izobraževanju pred vzgojo, čeprav bi moralo biti ravno obratno.

3. Čimprej je treba razpisati kadrovske štipendije za 1. letnik usmerjenega izobraževanja v šolskem letu 1982/83, saj so ravno štipendije eden od pomembnih dejavnikov usmerjanja.

4. OO ZSMS na šolah bodo večjo pozornost namenile usmerjanju in informiranju o usmerjenem izobraževanju.

5. Delegati so podprli idejo, da je treba čimprej proučiti možnosti za ustanovitev agro-živilske usmeritve v naši občini.

6. ZSMS se bo odločno borila proti vsem oblikam lokalizma, bodisi pri vpisu bodisi pri mreži šol.

7. Predsedstvo konference mla-

dih v vzgoji in izobraževanju naj do sredine februarja pripravi gradivo iz katerega bodo jasno razvidne naloge in pristojnosti a/pionirske organizacije, b/OO ZSMS in c/šolske skupnosti učencev na šoli.

8. V maju naj OK ZSMS pripravi prireditev, ki bo resnično delovno, kulturno-manifestativno, športno in zabavno srečanje ter izmenjava izkušenj in sodelovanja mladih vse občine.

***

Ob izteku starega leta so se na posvetu zbrali delegati OO ZSMS iz krajevnih skupnosti. Namen posveta je bil ugotoviti, kje je vzrok, da se mladinska organizacija umika na rob družbenega dogajanja, mladi pa se nič kaj z navdušenjem ne vključujejo vanjo.

Prostor je v vseh osnovnih organizacijah najbolj pereč problem. Čeprav je bilo večkrat poudarjeno, da prostor ni edini pogoj za dobro delo, je prevladalo mnenje, da pomeni lasten kotiček največji magnet za mlade.

V povprečju so že zelo dobre tiste osnovne organizacije, ki imajo 30 aktivnih mladincev. Na žalost se kolektivno vodstvo še ne uveljavlja. Delo osnovne organizacije je predvsem odvisno od zagnanosti predsednika in redkih članov predsedstva. Tudi programi so preveč suhoparni; poskušajo ustreči vsem mladim

naenkrat, namesto da bi bili pestri in sestavljeni po načelu: za vsakogar nekaj.

ISKRICI S POSVETA:

Slabo je, če se mladi zbirajo v bifeju, a je opravičljivo za Rafolece. V tej KS nimajo niti sobice za družbene aktivnosti in so vsi sestanki, tudi mladinski, v privatnem bifeju.

***

V Domžalah so mladinci pripravili očiščevalno akcijo. Krajevna in šolska /Vencelj Perko/ OO ZSMS sta se lepo domenili, ko so povabili „bančno“ in „občinsko“, se je pa zataknilo. V banki niso imeli časa. Na občini je bilo, kako bi drugače, birokratsko. Najprej so iskali predsednika OO ZSMS. Končno so izvedeli, da je v sobi A.

„Res sem predsednik, a za mladinske delovne akcije je zadolžen tovariš v sobi Ž!“

Sli so v sobo Ž. „Da, jaz sem zadolžen za mladinske delovne akcije, a pri nas je za čiščenje okolice zadolžen hišnik. Pa drugič!“

Krajevni in šolski mladinci so kljub temu počistili smeti (tudi okoli banke in občine). Vsi so bili zadovoljni, le iz banke so dan po akciji telefonirali, da je še nekaj smeti ostalo.

Precej časa so namenili preživljanju prostega časa mladih. Plesi ne morejo biti edina in glavna oblika dela mladinske organizacije. A če jih kje imajo, jih ne smemo preganjati. Še vedno je bolje, da se mladinec zabava v OO ZSMS kot da nosi očetove dinarje v lokale, ki se odpirajo šele zvečer in zapirajo ponoči.

Igor Lipovšek

MLADI, MLADI, MLADI:

DOMŽALSKA MLADINA:

KAM Z NJIMI?

Prostorska stiska domžalskih mladincev, je trn v peti očitno marsikom. Dobili naj bi nove prostore; rekel sem „najbi“, predvsem pa naj bi šli žejni čez reko, kot dostikrat doslej. Iz dveh prostorov, ki jih imajo sedaj na razpolago (okrog 50 m²) bodo SIS-i preuredili v dve pisarni, obrat družbene prehrane ali sejno sobo. V zameno nudijo mladincem (da ne ostanejo praznih rok!) prostor v bivšem domu za ostarele občane (kjer sedaj shranjujejo poljske pridelke), prostor v bivši osnovni šoli Vencelja Perka (kjer naj bi preuredili kuhinjo v mladinsko sobo) in še tretji prostor v zgradbi nad knjižnico (poleg stanovalcev).

Odreditev prostora samega ni dovolj, za ureditev le tega, je poleg pridnih rok mladincev in dobre volje potreben tudi denar. Kdo naj bi odvezal mošnjiček za ureditev mladinske sobe? Verjetno se odgovor glasi kot mnogokrat doslej: Najdite se kakor veste in znate!

Spričo naraščanja mladinske kriminalitete, alkoholizma, uživanja mamil in zbiranja mladine v lokalih z dvomljivim slovesom, bi moral biti prostorski problem mladine deležen pozornosti širše družbene skupnosti. Ali bo res?

Živulović

Prostor, ki ga imajo mladi v stavbi SIS – bodo odvezli... Kje bodo mladi našli drugo zatočišče? (Foto: S. Živulović)

(Nadaljevanje s 23. strani)

Domžale-Trojane-Moravska dolina: predvsem na področju naše občine. Če pa je pomanjkanje živine, pa se peljem ponjo tudi v Prekmurje in Hrvatsko.“

„Kaj v glavnem prevažate?“

„Predvsem govejo živino, prašiče, teleta, pa tudi včasih kakšnega konja. Vse to vozim za domačo klavnico v Domžale.“

„Ali so z vašim delom zadovoljni v podjetju, kjer ste zaposleni? Kaj pa pravijo kmetje?“

„Vsekakor so zadovoljni z mojim delom, saj sem tudi pre-

jel nagrade, kot sem že omenil. Pa tudi kmetje so zadovoljni, saj z vozilom pridem skoraj k vsaki hriboviti kmetiji, da živino odpeljem.“

„Povejte nam, kdaj boste „spregli“ ta odgovorni in težki poklic?“

„Če bo se posreči bom že letos imel dovolj službenih let, pa tudi star bom zadosti.“

Priznanja so lepa spodbuda za šoferja, ki zavzeto skrbi za zaupano vozilo, zato mu želimo vsekakor zdravja, posebno pa sreče ob njegovem težkem delu voznika.

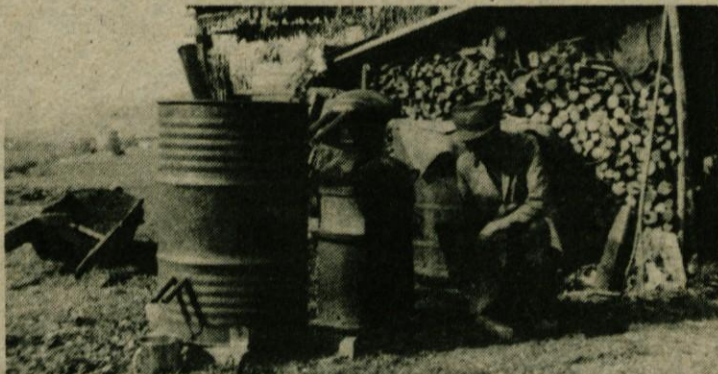
Jože Novak

ČAS ZA ŽGANJEKUHO

„Tudi priprava žganja zahteva znanje!“ je med pogovorom zatrdil 72-letni upokojenec Jože JANČAR iz Vrhpolja št. 5.

Tokrat smo imeli priložnost videti Jožeta, kako je na domačem dvorišču prekuhaval primerno zrelo surovino na svoj bakreni kotel. Za kuhanje žganja je primerna samo bakrena posoda, saj nobena druga kovina, razen bakra, ne vpliva tako dobro na potek destilacije. Baker pa je dober prevodnik toplote in zato kuha zahteva manj drv za kurjavo – je dodal Jože ob pogovoru.

Takole Jože Jančar z Vrhpolja kuha žganje. O tem preberite članek izpod peresa Jožeta Novaka

V nadaljevanju pogovora je Jože povedal še naslednje:

„Imam stanovanjsko hišo in 40 arov zemlje, na vrtu pa je zasajenih nekaj jablanovih dreves, ki so letos dobro obrodila. Sadeže sem pobral, jih spravil v leseno posodo in stolkel na majhne koščke, maso pa spravil v večjo leseno posodo – kad. Natil sem mrzlo vodo, potem pa vsak dan enkrat zmešal. To je trajalo 8 do 10 dni, to je odvisno od temperature, da sadje hitreje in pravilneje vre. Po končanem vretju je potrebno pripraviti kotel in pričeti s prekuhavanjem takozvane „goše“. Iz te nastane „nanga“ – blava. Po končanem prekuhavanju je blavo potrebno še enkrat prekuhati in nastane pristno domače žganje – sadjevec.“

„Čeprav se na splošno misli, da zna skuhati dobro žganje“ vsak

pijanec, bodo nasveti starejših občanov še prepotrebni“, je pristavil Jože.

Jože si je vedno želel lastnega kotla za žganjekuho, kar se mu je pred nekaj leti tudi uresničilo. Tako je kupil rabljeni 40-litrski bakreni kotel in ostale pripomočke, ki spadajo zraven. Pravi, da iz enega kotla prekuha 4 litre nange-blave oz. toliko dobi nepekočega žganja, pristnega pekočega žganja pa 1 liter. To je odvisno od tega, kakšna je surovina.

Pravi, da žganje kuha že pol stoletja; kar 50 let je za njim, kuhanje mu je hobby, saj vedno skuha pristno domačo „kačjo slino“.

Ob najinem snidenju sem zaželel Jožetu JANČARJU, še mnogo let zdravja in dobre sreče ob njegovem kuhanju žganja.

Jože Novak

Pripravljamo klubske večere. Na enem izmed njih bomo organizirali projekcijo diapozitivov. Če se ukvarjaš s fotografijo, lahko sodeluješ tudi ti.

Diapozitive prinesi ali pošlji v prostore OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/1 najkasneje do 19. marca 1982.

Diapozitive dobiš nazaj!

Komisija za kulturo in center za klubsko dejavnost pri OK ZSMS Domžale

MARIJA in GABRIJEL LOGAR:

USTVARJALNOST KLJUB STAROSTI

Marija in Gabrijel Logar sta starejša človeka: ona pri sedemdesetih, ata Gabrijel pa jih šteje že štiriinšestdeset. Doma je iz Šentvida pri Ljubljani in se je izučil za poklic modelnega mizarja. Pot ga je vodila po svetu. Najdlje – kar 38 let je bil zaposlen v Železarni Štore, bil pa je celo v Pakistanu.

Oba z Marijo, ki je doma iz Spodnjih Pirnič, sta na stara leta želela v domače kraje. Še ne tako dolgo tega (pred osmimi leti) sta si v Domžalah na Rojah zgradila hišo, kjer sta odprla pletilstvo. Pa je prišla bolezen, ata je zadela kap. Hudo je bilo v toliki meri, da bi marsikoga docela potisnilo ob tla. Pa ju ni.

Resda sta odprodala večino strojev, vendar sta enega obdržala. Zato, da se ohranita dejavno aktivna. Oba imata zaslužen pokojnino, vendar jima pridne roke in njuna življenjska pridnost niso dopuščali, da bi na stara leta sedela križem rok.

In tako sta pri tem stroju. Ata, hudo prizadet od bolezni, je ves dan v prostoru, kjer brni pletilni stroj, na katerem za ljubljansko zadrugo GALTEKS pleteta povijalne pleničke. Če se kaj ustavi, je še vedno toliko v „formi“, da ga spet usposobi. Pred nedavnim, je celo opravil servis, saj je stroj docela razstavil in spet sestavil; čeprav je mama mislila, da mu to ne bo več uspelo!

In tako mama Marija in ata Gabrijel Logar v ustvarjalnosti preživljata svoja stara leta. Ob tem pričakujeta življenjski jubilej, ki pride v marcu prihodnje leto: 50 let skupnega življenja.

Ob tem ju nekaj teži: po obstoječi zakonodaji, bi morala voditi knjige, oz. potrebno administracijo, pa tega sama nista sposobna. Kako bosta zadostila tej zahtevi ne vesta. Želita si, da se ta njuna zagata reši, prav tako pa si želita predvsem tega, da bi delo, ki jima pomeni življenje, lahko opravljala še čim dlje.

Zdravja, dobrine, ki bo Logarjevima ohranila njuno aktivnost – pa jima tudi mi želimo v največji meri. F2MB

KRAŠČE PRI MORAVČAH:

PRI JEMČEVIH SO ČISTILI PAPRIKO

V začetku septembra lani me je nanela pot v Krašče. Ob tej priliki sem se oglasil pri Ivani JEMEC, ki je pogodbeno vezana s tovarno „ETA“ Kamnik že peto leto, zanjo je namreč prevzela čiščenje paprike. Ker je za to delo potrebno večje število čistilcev, je JEMČEVA dobila ljudi iz raznih krajev Moravske doline, ki so dnevno prihajali na delo. Videli smo mlade in stare, šolarje, gosposinje, upokojenice;

vsi so želeli očistiti čimveč paprike, saj so kar tekmovali med seboj, kdo bo očistil več paprike.

Na delo so prihajali v zgodnjih jutranjih urah in se vračali domov pozno zvečer.

Dovoz paprike je potekal redno vsak dan po več ton, zato so jo morale pridne roke sproti skrbno očistiti, naložiti v zabo-

(Nadaljevanje na 26. strani)

Takole so pri Jemčevih na dvorišču v Kraščah pri Moravčah čistili papriko

(Nadaljevanje s 25. strani)

je, tehtanje pa je opravil njihov vodja – Ivana JEMEC. Ivana zatrjuje, da so lansko leto očistili kar 450 ton, letos pa nekoliko manj. Vso očiščeno papriko so redno odvažali tovornjaki v tovarno „Eta“ Kamnik. Ob koncu čiščenja je Jemčeva naredila za posameznega čistilca obračun in posredovala v izplačilo tovarni „Eta“ Kamnik.

Največ ljudi-čistilcev je prihajalo ob sobotah, ko so bili

pouka prosti tudi šolarji. Tako se je zbralo na dvorišču kar 40 do 70 ljudi. Če je bilo slabo vreme, so pripravili prostor za čiščenje pod kozolcem v lopi ali na podu, kajti prostora imajo pri Jemčevih dovolj. Kdo so stalne „čistilke paprike“?

Pa jih navedimo:

Elka Cerar, Jožefa Ribič, Francka Urbanija, Marija Gril, Angelca Cerar, Milena Cerar in Marija Prebilj.

Jože Novak

NAJMLAJŠI GODBENIK ALEŠ

Na več prireditvah v zadnjem času v Moravčah in Vrhpolju smo imeli priložnost videti med nastopajočimi godbeniki tudi Aleša CAPUDRA iz Moravč, Šlandrova 6, ki je prvič nastopal s svojim inštrumentom „trobento“.

Ob tej priliki sem ga zaprosil za kratek intervju!

„Star sem 9 let in obiskujem 4. razred osnovne šole „Jurij Vega“ v Moravčah. Redni član moravške godbe sem postal v letošnjem letu, učil pa sem se pod vodstvom mojega očeta Mirota.“

„Kdo te je navdušil za glasbo?“

„Za glasbo sem se navdušil sam, pa tudi oče in sestri Marjana in Mateja so mi dajali vzpodbudo...“

„Kdaj imaš glasbene vaje in kje?“

„Vsak ponedeljek in sredo v tednu v večernih urah v šoli v Moravčah teorijo. Ob torkih in petkih zvečer vadim v Partizanskem domu, tam so godbene vaje na glasbila.“

Teorijo in prakso poučuje dirigent, ravno tako napiše note za skladbe.“

„Povej nam Aleš, kaj znaš zaigrati na svojo trobento?“

„Skupno igramo na trobento trije mlajši godbeniki. Poleg mene še Darko VAVPOTIČ iz Soteske in Jure MOČILNIKAR iz Moravč. Igramo pa skladbe: Moj očka, Še kikelcer prodala bom, pa koračnice.“

„Si že javno nastopal s svojim inštrumentom, kdaj in kje?“

„Prvič sem javno nastopal v popolni zasedbi na komemoraciji na

Devetletni Aleš Capuder

dan mrtvih v Moravčah in Vrhpolju, pa tudi za dan republike 29. november Partizanskem domu v Moravčah.“

„Ali si se dosti pripravljaj za nastope?“

„Seveda, kar precej časa teoretično v glasbeni šoli, na glasbilo pa v Partizanskem domu. Bil sem dobro pripravljen, na tremo pa sploh nisem pomislil.“

„Aleš, kaj ti pomeni glasba?“

„Glasba mi pomeni vse. Posebno pa še, ker smo v naši družini kar

štirje glasbeniki. Oče je kapelnik in zborovodja, sestra Marjana igra na klavir, sestra Mateja pa igra klarnet!“

„In kakšni so tvoji načrti, načrti mladega godbenika?“

„Glasbeno šolo bom nadaljeval in si znanje dopolnjeval, saj želim postati pravi godbenik. Vsekakor pa imam upanje in željo, da mi bo vso pomoč nudil kot dirigent moj oče – Miro,“ je svojo pripoved končal Aleš.

Jože Novak
(foto' Angelca Novak)

ZLATO ZA 25-KRAT DAROVANO KRI

Podelitev priznanja tov. Francu Prosenca iz RK Vir

Na seji Krajevne organizacije Rdpečega križa Vir smo 22. decembra 1981 svečano podelili značke in plaketo za 5, 10, 15, 20 in 25 – krat darovano kri.

Ob tej priliki je darovalce te humane in človekoljubne akcije pozdravil predsednik Krajevne konference SZDL Vir tov. Jernej Lenič.

Med drugim se je še posebej

zahvalil tov. Francu Prosenca z Vira, Zrinjskega ul. 5, ki je kar 25-krat daroval kri. V zahvalo za njegovo človekoljubnost mu je izročil zlato plaketo.

V imenu KO RK in SZDL Vir mu je iskreno čestital ter zaželel še mnogo zdravja in delovnih uspehov.

Štefka Veit

OBVESTILO

Krajevna skupnost Dob naproša vse lastnike grobov na pokopališču v Dobu, da v smislu pravilnika o pokopališkem redu, poravnajo najemnine za grobove za obdobje 1981–1985 najkasneje do 31.3.1982. Po tem datumu bo svet KS Dob razpravljaj o vseh neplačanih najemninah in sprejel tudi ustrezne ukrepe.

Te obveznosti lahko poravnate na sedežu KS Dob v uradnih dnevih in to v ponedeljek in četrtek od 8. do 12. ure in od 15. do 18. ure.

Prosimo, da to obvestilo z razumevanjem vzamete na znanje.

Krajevna skupnost
D o b

OB 130-LETNICI ROJSTVA JANKA KERSNIKA

„Kdo volha? “ zavpije straža in napne puško. „Ferlakar!“ odgovori prišlec ter dostavi smeje, ko je oni pri ter odgovoru petelina pri enočekvi zopet odpel ter v stran stopil, da pusti došlega mimo: „Da ti te črni petek, Kofendež ti stari! Ali ti ne dišim od daleč? Jaz sem tebe zavohal že pri Kobaleževem kozolcu onkraj Stranj, stara capa je ležala tam, stavim da je bila tvoja; tvojemu dolgemu nosu pa menda ne diši drugega nego kos mesa, suhega in slanega? “

Verjetno le malokdo izmed bralcev ni spoznal zgornjega odlomka, ki je iz Rokovnjačev, dela, ki sta ga Janko Kersnik in Josip Jurčič, dva pomembna tvorca slovenskega leposlovja v drugi polovici prejšnjega stoletja, dva pomembna temeljna kamna vsega takratnega kulturnega in političnega življenja pri nas, napisala zato, da bi poudarila politični moment francoske okupacije ter rokovnjače prikazala kot del kmečkega življa, s pristnim in sočnim ljudskim humorem.

Pa nas ne zanimajo toliko Rokovnjači, kakor eden izmed njihovih avtorjev, naš rojak **JANKO KERSNIK**. Pisatelj se je rodil leta 1852 v družini, kjer je bil oče sodnik iz znamenite slovenske intelektualne družine, mati pa plemkinja Hoffern zu Saalfeld, vnukinja graščaka dr. Burgerja in francoskega mera na Brdu pri Lukovici. Dedič tega graščinskega veleposestva je s svojimi 30. leti postal pisatelj Janko Kersnik, tedaj že notar in deželni poslanec, kmalu nato pa tudi župan v Lukovici.

Zanimanje za slovensko ljudsko izročilo mu je ostalo še iz otroških časov, ki jih je preživljal ob pestunji Urši Lončarjevi „rokovnjaški babi“, pevki in pripovednici ljudskih pesmi. K delu za slovensko leposlovje ga je vzpodbudil Frančišek Levce, znani slovenski literarni zgodovinar in mentor, in tako je Kersnik že s svojimi 24. leti napisal prvi roman **NA ŽERINJAH**, kateremu so sledili **Ciklami**, **Agitator**, **Lutrski ljudje**, **Gospod Janez** in drugi, ne moremo iti mimo Jare gospode in pa njegovih Kmetških slik, katerih osnovo je dobil ob svojih obiskih bližnje in daljnje okolice Lukovice.

V njegovih delih je zaživela „pod prozorno tenčico idealizma“ kot sam pravi, resnica o slovenskem narodnem prebujanju od leta 1878 do 1895 s svojimi nasprotji in kompromisi, z nosilci narodne, liberalne in konservativne misli, s tanko plastjo slovenskega izobraženstva, medtem ko je posvetil manj pozornosti socialnim nasprotjem, ki so se tedaj v slovenskem narodnem gibanju že precej razvila. Juraki govorijo z govoricu značilno za kraje od Lukovice do Kamnika in Mengša.

Zlasti pa so pomembne njegove kmečke povesti, v katerih kmeta gleda z meščanskimi očmi, išče v njegovem življenju in ravnanju tudi napake, vendar jih ne razlaga. V primeri s takratnim običajnim romantičnim olepševanjem kmečke idilike, kmečkih originalov in bogatih gruntarjev pa niso Kersnikove Kmetške slike v slovenskem slovstvu le prijetna novost, temveč pomenijo že tudi napredek. Kdo ne pozna Mačkovega očeta, pa starega Planjavca, trdnega kmeta, ki se smrti ne boji, temveč skrbi za ohranitev grunta, pa starega pohlepne Moleka, pa tragike Zlatarjeve Mane in še bi lahko naštevali.

Letošnje leto, v katerem pravzaprav praznujemo kar dve njegovi obletnici, saj poteka tudi 85 let od njegove smrti, pa je priložnost, da se mu vsaj v neki meri oddolžimo. Kulturna skupnost je že pripravila svoj program, program pa pripravljajo tudi kulturna društva v bližini njegovega rojstnega kraja in v Lukovici, kjer je izvršni odbor kulturnega društva z njegovim imenom sprejel program, pri katerega izvedbi bo sodelovalo tudi šolsko kulturno

društvo iz osnovne šole, ki nosi njegovo ime.

Treba pa bi bilo poleg kulturnih prireditev nujno popraviti oz. prenoviti spominsko ploščo na gradu, ki sicer propada, vendar je prava sramota, da se letnici, ki obeležujeta njegovo rojstvo in smrt ne vidita, da ob tej spominski plošči le ob redkih priložnostih vidimo cvetje in urejeno okolico in da skraj nihče izmed številnih obiskovalcev, med katerimi je zlasti šolska mladina iz cele Slovenije, ne ve točno, kje je njegov grob, ki pa je sicer zelo lepo vzdrževan. V sami osnovni šoli še vedno ni njegovega doprsnega kipa, ki je sicer izdelan, ni niti spominske sobe, ki bi si jo obiskovalci lahko ogledali in v kateri bi lahko našli predmete iz časa, ko je živel, njegova dela in fotografije krajev in hiš, ki jih v svojem delu opisuje. Nikjer ni zapisano, da bi si obiskovalci lahko ogledali kraj, kjer je bila

Mačkova hiša, da še vedno obstoja tako imenovana Mačkova cesta in še marsikaj zanimivega. Tako pa skupine pridejo, pogledajo ploščo, kjer ne vidijo skoraj ničesar in odidejo. Ni niti razglednic Lukovice, nobenega opozorila, da bi morda v šoli kaj več izvedeli o našem velikem rojaku.

Veliko smo govorili tudi o tem, da bi v Krajevni skupnosti Lukovica dobili tudi knjižnico, katere otvoritev v letošnjem letu bi bila lepa počastitev obeh obletnic. In ne nazadnje bi k temu praznovanju lahko v veliki meri prispevali tudi vsi občani in delovni ljudje, ki bi z branjem njegovih del dokazali, da spoštujejo ime in delo našega velikega rojaka. Naj bo vsaj eno prebrano Kersnikovo delo v letošnjem letu naša skromna oddolžitev avtorju Testamenta, Očetovega greha in drugih del.

Vera

PREDSTAVLJAMO ANSAMBEL:

SO VAS ŽE ZABAVALI KOVINARJI?

„Kje ste pa Silvestrovali?“ To vprašanje je bilo v prvih januarskih dneh zagotovo najpogostejše izrečeno. Nekateri so bili doma (teh je bilo največ), spet drugi v hribih, tretji morda v kakšnem lokalni, restavraciji . . . Okrog 700 Domžalčanov (pa ne samo Domžalčanov) pa se je v najdaljši noči v letu zabavalo v domžalski hali Komunalnega centra.

Med njimi je bilo veliko takih, ki so na Silvestrovo redni gostje domžalske hale; v pogovoru so nam povedali, da jim letos ni bilo žal, da so se odločili ravno za halo.

Ko je pogovor nanesel na glasbo – ob kateri so se gostje veselo zavrteli – so mimogrede omenjali ansambel „KOVINARJI“, ki je tokrat zabaval obiskovalce. O tem ansamblu smo resda slišali že veliko, vemo pa o njem – kar priznajmo – bore malo, zato smo se odločili, da fante obiščemo na eni prvih letošnjih vaj. Nenazadnje smo jih obiskovali tudi zato, ker prav letos praznujejo že 15-letnico uspešnega delovanja – to pa za amaterski ansambel, kot so „KOVINARJI“ sploh ni majhen jubilej, saj le malo amaterjev s področja domače zabavne glasbe tako dolgo zdrži skupaj.

Prva vaja, ki so jo imeli v garaži vodje ansambla, Martina Capudra, je bila bolj „inventura“ leta 1981. V Radomlje smo prišli torej kot naročeni. Kje vse so igrali lani? Začeli so s Silve-

strovanjem v hotelu SLON, potem pa so se gostovanja vrstila drugo za drugim. Predolgo bi bilo, če bi vsa naštevali.

Od vsega začetka so v ansamblu trije; vodja ansambla (harmonikar) Martin Capuder, klarinetist in saksofonist Valentin Tič in trobentar Jože Drošč, ki edini ni iz naše občine. Na vaje se vozi iz Kamnika. Pevec Boris Kopitar se je ansamblu pridružil pred devetimi leti, brata Sašo (basist) in Rajko (orglar) Vavpotič, kitarist Brane Smrekar in bobnar Dušan Jež pa so v ansamblu dobro leto.

Kot kaže se fantje dobro razumejo in pravijo, da jim včasih kar dobro dene, če „konkurenca“ od časa do časa razširi govornice, da se bodo vsak čas razšli. Po vsakem takem govori-

(Nadaljevanje na 28. strani)

Tole so pa „Kovinarji“ – ansambel, ki na različnih prireditvah v domžalski občini skrbi za dobro razpoloženje

(Nadaljevanje s 27. strani)

čenju, že zaradi trme, ki je vsem skupna, postanejo še večji prijatelji.

O zgodovini „KOVINARJEV“ bi lahko napisali veliko, ker pa imamo prostor za članek omejen, samo nekaj „telegrafskih“ podatkov.

Odkar obstojajo so štirikrat nastopili na festivalu domače zabavne glasbe v Ptuj (tedaj so se predstavili tudi gledalcem televizije), nastopili so tudi v finalni radijski oddaji „Kar znaš, to veljaš“. Med najdaljša igranja zagotovo štejejo nastop ob jubileju tovarne „Alpina“ v Žireh, kjer so igrali od enih popoldne, do petih zjutraj. Takrat je na njihovo glasbo plesalo tudi največ ljudi – okrog 5000. V posebno čast pa si ansambel šteje nastop izpred nekaj let, ko so na prvomajskem pikniku v Kamniški Bistrici igrali najdražjemu gostu – tovarišu TITU. Spomini na to praznično popoldne so nepopisni.

Fantje znajo prisluhniti okusu obiskovalcev. Vodja Martin Capuder pravi takole: „Res je težko ustreči vsem. Tudi nprestano obnavljanje repertoarja je težavno, toda – če vsaj približno zadeneš zlato sredino vseh okusov – si na isti valovni dolžini s poslušalci in odtod naprej ni več ovir. Biti pa mora za vsakogar nekaj in tako se prav vsi v ansamblu trudimo, da bi kar najbolje zaigrali tako domače zabavne skladbe, kot disco, rock ali komercialne skladbe. Nema lokdaj se zgodi, da nam kakšna skladba sploh ni všeč, toda – poslušalec ima

vedno prav. Kako nam uspeva zaigrati posamezne skladbe, pa naj presodijo poslušalci sami.“

Ker je vsem, ki so v zadnjem času prisluhnili „KOVINARJEM“ najbolj živo v spomninu Silvestrovanje v hali, nas je malo, kakšen vtis pa so iz hale odnosli fantje. Vsi v en glas so zatrjevali: „Bilo je čudovito. Domžalsko občinstvo je enkratno. Sodelovali so kot le kaj in njih bilo težko ogreti.“

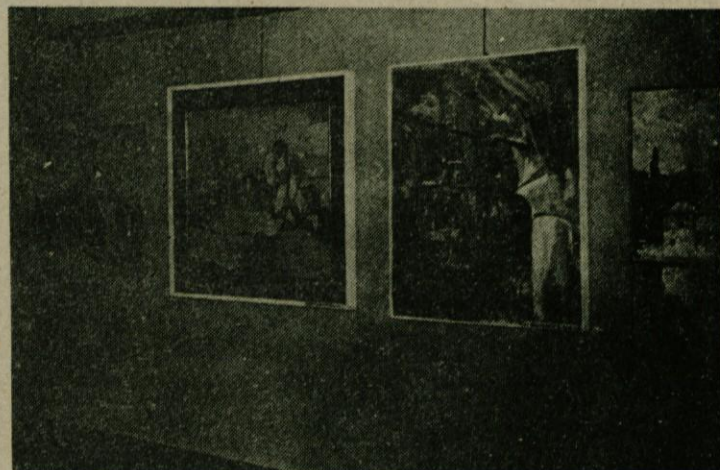
Boris Kopitar, ki je v ansamblu zadolžen za „stike z javnostjo“ (beri: gosti) pa je dodal: „Vsi skupaj (tu mislim tudi obiskovalce) smo se imeli res lepo. Noč je minila, kot bi mignil. Željam obiskovalcem smo skušali ustreči, kolikor smo le mogli. Tako smo morali kar trikrat ponavljati „ples račk“, ki je prav vse spravil na noge in rajanju ni bilo konca do petih zjutraj. Včasih je težko doseči tisto pravo „štimumo“, kot pravimo muzikanti. Toda – sam se malo potrudim, pomagajo še fantje iz ansambla in če so še obiskovalci zato – se kaj hitro ujamemo.“

Še bi lahko govorili – toda – čas je ob kozarčku, dobre kapljice hitro tekel in niti opazili nismo, da bodo vsak čas preskočili datumi na naših urah. Fantje so nam še povedali, da se že kralju spet vidimo in slišimo v domžalski hali – morda že ob Pustu ali ob 8. marcu, tako kot lani. Če ne prej, pa zagotovo na kakšni pravi domači vrtni veselici, kjer je kot pravijo fantje – še posebej prijetno in veselo.

Do tedaj pa – lepo se imejte – KOVINARJI – in na veselo svidenje ob vaši 20-letnici.

LIKOVNIKI DRUŠTVA PETRA LOBODE V TOVARNI TOSAMA

V času od 18. do 22. januarja 1982 so se člani Likovnega društva Petra Lobode prvič predstavili s svojimi deli v tovarni Tosama. To je bila prva predstavitev likovnikov v tej delovni organizaciji, ki je pokazala polno razumevanje, saj je predsednik Kulturne skupnosti Domžale Dušan Borštnar, ki je zaposlen v tej delovni organizaciji, poskrbel za to, da so v jedilnici, kjer je bila razstava, namestili potrebno opremo, da so likovniki lahko obesili svoje slike. Razstava je bila hitro pripravljena, pa še v prihodnje bodo nameščene late lahko služile za druge razstave.

Razstavljene slike so v TOSAMI v okras in tudi za sprostitve delavcev

Po končani razstavi sem imel krajši razgovor z urednico tovarniškega glasila Tosama Marijo Lubinič. Povedala je, da so si člani kolektiva z zanimanjem ogledali razstavljena dela. Likovna dejavnost je bila tako neposredno predstavljena delovnemu človeku, ker vsak nima možnosti, da si likovna dela ogleda na razstavah. Pohvalila je akcijo likovnikov, ki so znali najti neposreden stik z delavci, med katerimi je tudi veliko ljubiteljev te dejavnosti. Med njimi je tudi več takih, ki radi slikajo kot na primer Feliks Vodlan, Dare Leban in Martin Kos, ki so si dela ogledali še s posebnim zanimanjem.

In še to. Poskrbljeno je bilo za prevoz slik, razmnožili so sestavek, kjer je bil kratek prikaz društva in imena avtorjev, ki so razstavljali, pa še po zvoč-

niku so bili delavci obveščeni o razstavi. Svoja dela so tokrat razstavljali: Smiljan Binter, Matjaž Mauser, France Orehek, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Alenka Sovinc, Marjana Tavčar, Mojca Vilar in Gašper Vrhovec.

Urednica je tudi povedala, da je bilo članom kolektiva všeč posebno to, da so si ogledali različne tehnike v predstavljenih slikah. Povedala je tudi, da so člani sindikalne podružnice izrazili željo, da bi se v tem kolektivu še večkrat predstavili. Upamo, da bodo člani likovnega društva to njihovo željo lahko že kaj kmalu uresničili. Člani likovnega društva se za razumevanje zahvaljujejo kolektivu tovarne, predvsem pa Dušanu Borštnarju in Francu Anžinu.

Tone Ravnikar

OGLAS

Dne 4.2.1982 sem na poti od Krakovske do Ljubljanske ceste izgubila zapestno uro znamke TISOT. Naslov 721-301 (popoldne).

SERVIS
ŠIVALNIH STROJEV
KLANČAR TINE
Vir, Čufarjeva 6

NOVO – NOVO – NOVO V DOMŽALAH

Hitro in natančno brusimo vse vrste:

- navadnih in Widia krožnih žag,
- tračnih žag,
- žag za vse vrste kovin,
- skobeljnih nožev, rezkarjev za obdelavo lesa in kovin,
- drugih kovinskih predmetov (galanterije)

POTOČNIK IVANKA Vir, Umekova 18
61230 DOMŽALE

BOGATO KULTURNO ŽIVLJENJE

Leto 1982 se je v Krajevni skupnosti Lukovica začelo zelo „kulturno“, zlasti je bilo poskrbljeno za otroke, saj so imeli priliko, da ob zaključku šolskega leta prisostvujejo kar vrsti kulturnih predstav.

Tako je bilo ob zaključku lanskega leta v dvorani kulturnega doma obdarovanje, na katerem so si otroci in njihovi starši lahko ogledali dve igrici, ki ju je pripravila dramska skupina kulturnega društva na OŠ, ki je obe igrici ponovila tudi na Prevojah in na šoli za vse učence, ki so ju zelo lepo sprejeli. Ob zaključku 1. polletja pa so na šoli gostovali člani kulturnega društva iz celodnevne osnovne šole v Krašnji, ki so se učenecem nižje stopnje predstavili z lutkovno igrico in igrico o Piki Noga- vički, ki jih je zelo navdušila in so radi sodelovali z mladimi igralci, ki so jih povabili k sodelovanju. Ob tem je potrebno še zlasti pohvaliti vse mentorje društva, ki s svojim delom naredijo lutke in veliko prostega časa porabijo za vaje, zato je njihova lutkovna skupina sodelovala že na več srečanjih.

Za učence višje stopnje je svoje

čarovnije pripravila čarovnik, ki ga je treba pohvaliti zaradi dostopne cene in nekaterih posrečenih trikov, pograjati pa zaradi zelo visoke cene, ki naj bi jo plačali obiskovalci predstave v kulturnem domu v Lukovici, ki je v nedeljo, 18. januarja gostil igralsko skupino mladih kulturnega društva iz Studenca. Predstavo so dopolnili še člani otroškega pevskega zbora kulturnega društva OŠ Janko Kersnik Brdo, ki so pod vodstvom Darinke Bole zapeli nekaj pesmi. Predstava je zelo navdušila skoraj prepolno dvorano, kajti otroške igre so zelo redko na programih, zato ni treba posebej poudarjati navdušenja otrok, majhnih in velikih nad igro miške, mačke, obeh psov in ostalih igralcev, ki so bili zelo toplo sprejeti. Mislim, da izražam mnenje večine; da si takih otroških predstav in pesmic občani KS Lukovica in okolice še želimo.

Sicer pa se nam obeta tudi bogata kulturna pomlad, kajti obletnico svojega dela praznuje tudi moški pevski zbor, igralska skupina pa bo pripravila uprizoritev znanega dela rojaka Janka Kersnika.

Vera

ČLANI FKK MAVRICA POKAZALI LETOŠNJE DELO

21. januarja 1982 so člani FKK Mavrica Radomlje v mali dvorani Kulturnega doma v Radomljah prikazali klubsko ustvarjalnost v letu 1981. Navzoče člane, goste in ljubitelje tega nadvse prizadevnega kluba je najprej pozdravil predsednik Janez Kosmač, o razstavljenih fotografijah pa je spregovoril dolgoletni sodelavec, mentor in častni član mojster fotografije Vlastja Simončič.

Na kratko je razčlenil prikazane fotografije članov foto sekcije. Umetniške fotografije so razstavili: Janez Kosmač, Lojze Popelar, Kristan Jezernik, Aleksander Nastran, Janez Marčun, Nejkó Cerar, Rado Zajc, člani foto krožka kluba mladih tehnikov na šoli Radomeljske čete in seveda tudi mojster Vlastja Simončič. Za najboljša razstavljena dela so avtorji dobili skromne nagrade – 1-letno naročnino foto-kino revije.

Nato je sledila projekcija avtorskih filmov filmske sekcije in to: Igorja Lipovška – Po poteh radomeljske čete in Neučakanost, Janeza Kosmača – Zimska pravljica, Janeza Kosmača in članov društva – Marjetice, Inšpektor na obisku in Petek, slab začetek, Matije Kosmača – Nadležno bogastvo, Braneta Bitenca – Eksistenca, Kdaj in Kilometrina plus dnevnice, Darka Zoreta – Na

Ledinah, Anice in Toneta Smolnikarja – Mrzel veter tebe žene, Franca Urankarja – Praznik, Karla Steinerja – Sedmi dan, Karla Steinerja in Janeza Kosmača – Nočno življenje.

Avtorji najboljših treh filmov bodo prejeli revijo Ekran.

Nato je sledil še razgovor o filmih s priznanimi filmskimi delavci.

Prizadevnim članom foto kino kluba Mavrica Radomlje želimo, da bi še naprej tako uspelo delovali, da bi na prihodnjih festivalih še naprej dosegali tako lepe uspehe kot doslej, predvsem pa uspeh na bližnjem festivalu jugoslovanskega amaterskega dokumentarnega filma v Mariboru, ki bo v 2. polovici februarja.

Tone Ravnikar

POLEMIČNO

DEDEK MRAZ, KDAJ PRIŠEL BOŠ SPET MED NAS?

Komaj nam je dobro obrnil hrbet, pa se že sprašujemo, kdaj bo spet prišel med nas – bi rekel marsikdo, če bi prebral le naslov. Toda ne gre za to! Gre za mengeškega dedka Mraza. Za tiste, ki še ne vedo, kaj je bilo z mengeškim Dedkom pa le to, da je bilo vse v najlepšem redu, le da mu je za približno tretjino malih mengšanov zmanjkalo daril. In ko se je to zgodilo, je pričakujočim malčkom oznanil: „Dragi otroci, moram vam povedati, da so bile moje sani premajhne za toliko daril in tako mi jih je zmanjkalo za vas vse! Povem vam še, da vas bom vse obdaroval v sredo, ko bom v vrtcu. Pridite torej v sredo v vrtec!“ Kaj je sledilo temu dedkovemu odkritosrčnemu (in iznajdljivemu) priznanju se ne da popisati.

Razume se, da so otroci jokali, spraševali... vse skupaj je bilo res v srce segajoče.

Torej jok otrok in starši, kateri seveda svojih malčkov niso in niso mogli potolažiti. Vmes pa se je slišalo tudi tiho in pa glasno preklinjanje ter grožnje in pritožbe staršev.

V tistem trenutku so seveda vsi starši dolžili Zvezo prijateljev mladine, češ, da nimajo popolne evidence števila otrok...

Še pomislili niso, da so med množico otrok in staršev videli, tudi starše, ki so v naročju držali še čisto majhne otroke, skoraj dojenčke. Vedeli pa smo, da namerava dedek Mraz obdarovati le otroke starejše od treh let.

No zgodilo se je kaj se pač je! Dogodek – neprijeten za nas vse pa ni in ni hotel v pozabo. Postal je „efERICA“ v malem.

Obtožbe pa so bile več ali manj namenjene le organizaciji DPM ali ZPM. Nekateri so tudi pripominjali, da so med obdarovanci videli tudi šolarje nižjih razredov osemletke in ne bi verjela, če ne bi v trgovini slišala tega pogovora, ki je potekal med dvema mamicama: „Zdravo! Kje pa hodiš, da te nič ne vidim! Tudi zdaj nisi videla v kinodvorani na dedku Mrazu!“ „Ne nisem peljala Tine na dedka Mraza, ker ni dobila vabila, ker še ni stara tri leta! Pa saj tudi tvoja Simona verjetno ni dobila vabila, kaj?“ Odgovori druga mati. Prva pa: „Ne, ni dobila vabila, pa sem jo kar peljala. Saj me je kar malo skrbelo kako bo potem sem pa videla, da nihče ne evidentira vabil. Veš dobila je kar dobro darilo. Knjigice so delili in sladkarije! No in Simona je dobila kar dve knjigici. Ko sva šli namreč na predstavo, sva srečali še Gregorja, ko je šel iz šole in je šel z nama. Potem so pa še njemu dali darilo in tako je dobila dve knjigici. Ko smo prišli domov smo ugotovili, da tako knjigico že ima. Pa nič zato!“

Tako je zaključila svojo pripoved mamica.

Mislim, da komentar skoraj ni potreben, le sklep morda, da je bilo takih še več oz. precej in zato tudi toliko razočaranih otrok brez daril, kateri si bodo tega dedka Mraza verjetno v koticu svoje male glavicke zapomnili tja do poznih dni svojega življenja.

In na koncu se mi vsiljuje tudi znani citat iz še bolj znane TV nadeljvanke Naša krajevna skupnost: „Saj smo vendar vsi dobri ljudje!“

Krajanka Mengša

DEDEK MRAZ

Dedek Mraz je doma za deveto goro v deželi sneženi, njegova palača je vsa iz snega in vse naokrog so hribi ledeni. Tamkaj živijo sneženi možje, luna in zvezde in mrzli vetrovi, botrica zima in njeni sinovi – meseci zimski tamkaj žive. Tam tetka burja svoj meh napihuje, botrica zima kožuše si šiva, o, prav zares tam nihče ne počiva!

Tudi vaš dedek Mraz premišljuje in celo leto zbira darove...

Potem zapiha veter, Dedek si dne kučmo na glavo, pa kožuh okoli ramen in gre pogledat, kaj počno njegovi pionirji in cicibani.

Tudi v Domžale je pokušal in razveselil najmlajše.

Letos je ubral nekoliko drugačno pot. Ni se ustavljal po kolektivnih in „barantal“ z darilnimi boni. Obiskal je krajevne skupnosti občine Domžale in prav vsem najmlajšim prebivalcem razdelil enaka darila. Pa ne samih sladkarjev, ki delajo luknjice v zobeh. Priložena je bila tudi slikarica, ki ostane lep spomin na trenutek, ko te je Dedek Mraz pogladil po lasih in si zapel pesmico pred polno dvorano, ki je takrat zgubila vse dimenzije.

Igralske skupine posameznih osnovnih šol pa so pripravile še prijeten kulturni program.

Igralska skupina iz OŠ Vencelj Perko je pospremila Dedka Mraza v KS Simona Jenka, Vencija Perka in Dragomelj. Otroci so bili navdušeni nad nastopom in so za hip celo pozabili, da čakajo na dedka z dolgo sivo brado. Ko pa je le-ta stopil na oder, občudovanju in veselju ni bilo konca.

RM

OGLAS

Prodajno dvosobno stanovanje – 64 m² v stolpnici, delno opremljeno, primerno tudi za poslovne prostore. Tel.: 722-518.

V SPOMIN

FRANCKA MUŠIČ

Na pokopališču v Mengšu so se številni borci, tovariši, znanci in sosede poslovili od Francke Mušič.

Njena življenjska pot se je začela leta 1906 v delavski družini v Gameljnah. Svojega življenjskega tovariša je našla v Trzinu po domače „Blažonnega Johana“, ki je bil že leta 1939 povezan s komunisti. Tako je tudi njena hiša med vojno postala znana partizanska javka, ona pa aktivistka OF. Za nesebično delo je bila odlikovana z Redom zaslug za narod.

Pokojna Francka je bila skrbna mati, toda vojna leta so pustila tudi bolezen, ki jo je prikovala na posteljo. Francke ni več, v vrstah borcev in vojaških vojnih invalidov pa bo ostal spomin na njeno delo v najtežjih časih.

Franc Orel

MARIJA STIPLOVŠEK

Na domžalskih Zalah smo se številni prijatelji, znanci in občani 24. januarja poslovili od Stiplovškove mame, katere življenjska pot se je končala v 82. letu.

V njenem življenju je bilo veliko veselih in žalostnih dni, veliko je bilo strahu, toda vedno je zmagal razum, tudi takrat, ko je bilo najhuje. V pekarni pri Stiplovških je bil doma topel kruh, ki je tudi v vojnih letih našel pot do tistih, ki so ga najbolj potrebovali. V tem kruhu je bila toplina in vera v

novo življenje, v njem je bila ljubezen moža in žene, ki se nista ustrašila niti tedaj, ko je koček kruha pomenil tudi izgnanstvo in taborišče. Še več! V pekarni so našli zatočišče mnogi, ki so potem odhajali na skrivne javke. Če sta morala zaradi tega lastna otroka od doma, pa ni zastalo delo in skrb za druge.

Stiplovškove mame ni več, toda vonj po njenem kruhu in njena dobrotta pa bosta ostali med nami, katerim je z nasmehom v očeh in ljubeznijo v srcih dajala tisto, kar smo najbolj potrebovali.

Prisrčna vam hvala in mirni sen vam želimo, občani Domžal.

Boža

CERAR RUDI

Ob koncu januarja smo se občani Lukovica, gasilci ter delovni ljudje iz cele občine poslovili od Rudija Cerarja, ustanovnega člana Avtomoto društva in Gasilskega društva v Lukovici.

Rodil se je 1911. leta v Lukovici, kjer je kljub invalidnosti vse življenje trdo in delavno živel. Vedno je izkazoval veliko volje do dela in življenja in je bil kot mlad fant eden izmed prvih motoristov, pa tudi avtomobil je bil še redkost, ko je on že vozil bolnike in bolnice ob sleherni uri. Avtomobilu je ostal zvest do svoje smrti, saj je tik pred njo še vozil otroke iz Čepelj v cicibanovo šolo. Bil je vzoren voznik, odlikovan s plaketo vzornega voznika, bil je vseskozi aktiven član AMD Lukovica, tekmovalec in tudi njegov častni član.

Med NOB je veliko pomagal partizanom, bil je član OF in je sodeloval pri zbiranju pomoči za internirance.

Bil je trgovec, sedlar, tapetnik, šofer, miren in skromen človek, vendar, poln življenja in posebnega humorja, vedno pripravljen pomagati, pa tudi dober mož in skrben oče svojim štirim otrokom. Rad je imel svoje vnučke, ki so ga radi obiskovale in mu lepšali starost.

Pogrešali te bomo, Cerarjev Rudi!

V.

IN MEMORIAM:

FRANC ŠUBELJ

Vrste Moškega pevskega zboru upokojencev Janez Cerar Domžale so se zopet razredčile. V nedeljo, 17. januarja 1982 so se pevci, sorodniki, prijatelji in znanci še zadnjič poslovili od pokojnega Franca Šublja, ki je stopil v vrste tega zboru že ob ustanovitvi leta 1960.

Pokojni Franc pa ni prepeval le v tem zboru. Še kot vajenec je z mladimi Domžalčani prepeval na Pepevčkovem dvorišču, pa pod lipo pred Svahkanovo gostilno in na nekdanjem lesnem skladišču, pred Kebrom, kjer so mladi posedali kar na vskladiščnem lesu in prepevali večer za večerom pozno v noč.

Vesetje do petja je pravgotovo dobil pri stricu, atovem bratu Antonu Šublju, znanem pevcu, ki je dolgo vrsto let prepeval tudi v Metropolitanu operi. Kasneje se je vključil tudi v Moški pevski zbor Domžale, kjer ga vidimo na sliki iz leta 1924, pel je pa tudi pred vojno pri Mešanem pevskem zboru Domžale, ki je uspešno nastopal tudi na koncertih v Ljubljani.

Življenje mu ni bilo naklonjeno, saj je že kot mlad fant izgubil mamo. Pri Kozarju se je izučil za kovača. Takrat je bilo težko za službe. Delo je dobil v livarni v Ljubljani, pa tudi tu je delal le nekaj let, in zopet je bil brez dela. Zato mu je nekdanji upravnik domžalske pošte Slavko Bizjak, s katerim sta skupaj pela v domžalskem pevskem zboru, preskrbel delo v nekdanji Bonačevi tovarni na Količevem, kjer je delal pri kolandru. Tu je bil tudi med udeleženci znane delavske stavke. V Bonačevi tovarni je ostal do 2. svetovne vojne. Po vojni se je zaposlil pri bratu Stanetu, znanem avtomehaniku in tu ostal vse do upokojitve. Zadnja leta mu je bolezen onemogočila sodelovanje v pevskem zboru, upokojencev, kjer je tako rad prepeval. Letos je po daljši bolezni umrl v 76. letu.

Z ženo Rezko, tudi Domžalčanko, se je poročil leta 1934. V zakonu so se jima rodile hčerka Breda, Marta in Eli, ki imajo svoje družine.

Od pokojnega se je na domžalskem pokopališču poslovil Moški pevski zbor upokojencev Janez Cerar Domžale, z lepim nagovorom se je pa od njega poslovil Tomaž Smole, s katerim sta v tem zboru prepevala vse od ustanovitve zboru.

Bodi mu lahka domača zemlja.

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi našega ljubljenega sina, brata, strica in bratranca

DUŠANA MIHELČIČA

iz Goričice 4 pri Moravčah

iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in nam izrekli sožalje. Zahvala tudi DO Avto hiša, Helios in Induplati za darovano cvetje in denarno pomoč. Zahvaljujemo se osnovni organizaciji ZSMS Vrhpolje za lepe besede pri odprtem grobu. Hvala tudi pevcem iz Moravč ter župnikoma za lepo opravljen pogrebni obred.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega

IVANA SVETLINA

se zahvaljujemo dr. Džuriću, ki ga je zdravil med njegovo boleznijo ter medicinskima sestrama.

Iskrena zahvala vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani; sodelavcem iz Tosame, Leka, Slovenijalesa in Biotehniške fakultete – Groblje; kot tudi vsem ostalim za podarjeno cvetje in izraze sožalja. Zahvaljujemo se tudi vrhpoljskim in moravskim pevcem za lepo odpete žalostinke; enako tudi obema župnikoma in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Še enkrat zahvala prav vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali.

Vsi njegovi.

Delo AMD "FAM" Lukovica v letu 1981:

OBILICA USPEHOV NA VSEH PODROČJIH

V februarju leta 1981 je bilo na občnem zboru Avtomoto društva izvoljeno novo vodstvo, pred katerim je bilo obširno delo in naloge, izmed katerih so zlasti izstopale naslednje:

- sodelovanje tekmovalcev v meto-cross tekmovalstvu in avto-rallyju,
- pridobitev tekmovalne proge za motocross na Gorjuši,
- pobiranje članarine in pridobivanje novih članov,
- uspešno sodelovanje z delovno organizacijo "FAM" Kruševac - poslovno trgovino Želodnik v reklamnem in drugih pogledih,
- organizacija tekmovalj. v rallyju in moto-spretnosti vožnji ter vožnji s kolesi,
- spremljanje in spodbujanje dela komisij, ki so delovale v okviru sprejetih programov.

Najbolj delovna je bila komisija za članstvo, ki je pod vodstvom Nika Capudra izvedla vse naloge. V letu 1981 se je v društvo vpisalo preko 95 % planiranih članov. Komisija je imela precej dela z vračanjem materiala po pošti, novi način vpisovanja v društvo pa bo zahteval, da se ta komisija v letošnjem letu okrepi in tako še uspešneje dela.

V okviru društva dela tudi komisija za SLO in DS, ki se je uspešno povezovala s krajevno skupnostjo v okviru akcije NNNP. Pri tem naj omenimo hitro akcijo motokrosistov, s katero so dokazali, da so koristni lahko tudi drugod in ne le na tekmovalnem področju. Komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu je organizirala spretnostne vožnje z dvokolesi za šolsko mladino, medtem ko sta bili športna in disciplinska komisija manj uspešni.

Najbolj delovni so bili člani upravnega odbora, katerega celoletna skrb je med drugimi veljala tudi ureditvi dokumentacije in dovoljenj za ureditev oz. izgradnjo motocross proge.

Za delovanje društva, posebno na tekmovalnem področju, so zelo pomembna finančna sredstva, ki jih je društvo v največji meri dobilo od delovne organizacije "FAM" Kruševac, s katero zelo uspešno sodeluje. Tako so v lanskem letu prevzeli tudi

njihovo ime ter se jim ob tej priložnosti zahvaljujejo za pomoč, ki jim je omogočala nemoteno delo.

Organizacija in sodelovanje na tekmovaljih

V mesecu marcu je društvo precej časa posvetilo ureditvi in financiranju tekmovalnih licenc, zavarovanju, posojilom tekmovalcem ter pridobilo vso ustrezno dokumentacijo za prijavo članov - tekmovalcev za tekmovalj. v Jugoslaviji in tujini.

V mesecu aprilu so se pričela tekmovalja in sicer državno prvenstvo v motocrossu in republiška prvenstva. V tem mesecu je društvo prejelo tudi priznanje OF za dolgoletno marljivo in uspešno delo. Tekmovati je pričelo 16 članov društva, vendar so se vrste zaradi poškodb in drugih vzrokov redčile. V tem obdobju pa so pridobili dva nova tekmovalca in sicer Alojza Cerarja v MC-RP-50 ccm in Janeza Juhanta v MC-RP-125 ccm.

Društveni internacionalni vozniki s FAM licenco so se udeležili tudi nekaj tekmovalj v mednarodni konkurenci v Avstriji in pri nas. Bili so uspešni, posebno lep uspeh pa je dosegel najboljši tekmovalec Marjan Avbelj, ki je sicer v JLA, saj je zmagal na tekmovalju za Karavanški pokal v Orehovi vasi.

V sklopu rallyja za Štajersko prvenstvo je društvo organiziralo vožnje spretnosti in cestnih voženj pod skupnim imenom „Rally FAM 81“. Tekmovalje je bilo skupaj z AMD Moravče in Mengeš organizirano v septembru 1981.

V mesecu novembru je bilo organizirano tekmovalje pod geslom „Spretnostna vožnja mopedov, motornih koles in paralelni slalom dvokoles za nagrado Črnega grabna 81. Tekmovalje z dvokolesi je bilo organizirano kot preizkus spretnosti šolske mladine. Žal je bila zaradi hladnega vremena udeležba bolj majhna.

Da bi čimbolje poskrbeli za kondicijsko pripravljenost tekmovalcev so ob koncu lanskega leta z osnovno šolo Janko Kersnik Brdo sklenili pogodbo o uporabi telovadnice za priprave in treninge tekmovalcev. Prepričani so, da bodo njihovi tekmovalci še bolje pripravljeni pričakali naslednjo sezono.

Nekatere uvrstitve:

MOTO CROSS: republiško prvenstvo 50 ccm

Darko Dolinar 7. mesto ter Lojze Cerar 16. mesto

125 ccm

Aleš Tekavc 7. mesto (zmagal na eni tekmi)

Janez Juhant 11. mesto ter Matjaž Dolenc 35. mesto

250 ccm

republiški prvak je postal LEON AVBELJ, medtem ko so drugi tekmovalci iz Lukovice zasedli naslednja mesta: 10. Edo Osenk, 13. Jože Cerar, 16. Drago Kreč, 18. Božo Štifter, 36. Mile Repac.

Pri tem je potrebno povedati, da so se nekateri tekmovalci udeležili le manjšega števila tekem in tako niso imeli možnosti, da bi pridobili večje število točk.

Lep uspeh je društvo doseglo z uvrstitvijo na 2. mesto med ekipami, z 912 točkami.

Tekmovalci so sodelovali tudi na državnih prvenstvih v kategorijah 125 ccm in 250 ccm, kjer sta najvidnejša mesta zasedla Bernard Urbanija 5. mesto ter Stane Pančur 6. mesto, od 17. ekipa pa je AMD FAM Lukovica zasedla 4. mesto.

V avtorallyjih je na Štajerskem prvenstvu zasedal Mirko Čokan 1. mesto, medtem ko je Janez Cerar delil 2. in 3. mesto, v razredu do 1000 ccm pa je bil prvi Griša Kersnik, enako uspešne pa so bile tudi tekmovalke, saj je 1. mesto osvojila tudi Zvonka Krvina.

V generalni uvrstitvi je bil Griša Kersnik prvi, medtem ko je njegovo društvo razdelilo prvo mesto z AMD Slovenska Bistrica.

AMD FAM Lukovica bo tudi v letošnjem letu posvetilo vsem področjem svojega dela veliko pozornosti, še posebej pa bodo skušali še bolje urediti svoje vrste, povezati vodstvo društva s člani in tekmovalci, tekmovalce med seboj, kajti le tako bodo še močnejši in kvalitetnejši kolektiv. Le na tak način bodo po besedah enega izmed najdelavnejših članov Francija Avblja dosegli, da bodo tekmovalci ostali ter se športno in z vso vnemo pripravljali in tekmovali za barve AMD FAM LUKOVICA.

Vera

Sportniki vabijo:

TEČAJ KARATEJA IN SAMOOBRAMBE

Karate klub Domžale vas zopet vabi v svoje vrste na treninge karateja in borilnih veščin. Mnogi so več ali manj na smučeh, vendar bo redna vadba v zimskih in pomladnih mesecih za vsakogar zelo koristna in prijetna.

Letošnji tečaj je pripravljen temeljito z mnogimi novostmi tako po vsebini kot tudi po načinu treninga. Obenem pa bodo zopet zaživele tudi sekcije v Mengšu in Lukovici v okviru TVD Partizan.

Trening je primeren za vse kategorije vadečih. Izbira vaj in borilnih tehnik je raznovrstna in zanimiva in dovolj enostavna, da jih z malo truda in redne vadbe lahko vsakdo obvlada. Ogrevalne, razgibovalne in druge vaje so izbrane tako, da se telo razgiba in ogreje v celoti. Zato se boste po vsakem treningu počutili izredno sproščeni in vitalni.

Polega tega pa se boste udeleženci tečaja lahko naučili osnov karateja in samooobrambe. Kdor pa želi karate in druge sorodne borilne veščine boljše spoznati in dosegati tudi tekmovalne uspehe, bo nadalje-

val trening v naslednji skupini. Ob koncu tečaja lahko vsi vadeči dosežejo stopnjo 6.Kyu.

Tehnika karateja, ki jo lahko vadite v Karate klubu Domžale, je kombinacija mehkih in trdih klasičnih borilnih tehnik. V nadaljevalnih tečajih pa so vključene tudi najmodernejše krožne in vrtilne tehnike. Za samooobrambo pa je velikega pomena povezava karateja z aikidom in jiu jitsuom.

Za vse bodoče navdušene karateiste naj povemo še to, da klub v

(Nadaljevanje na 32. strani)

ZAHVALA

Ob nenadni smrti dragega moža, očeta, dedka in brata

VILJEMA KOČARJA

se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremljali k njegovemu zadnjemu počitku. Zahvala GD Rova-Radomlje, Helios, Induplati ter gozdnikom GS, KS Rova za njuna poslovilna govora. Posebna zahvala g. župniku za njegove tolažilne besede, pevkam, g. župniku iz Gradca ter vsem, ki se ga boste spominjali.

Zaljujoči njegovi.

(Nadaljevanje z 31. strani)
povezavi z več drugimi slovenskimi klubi organizira redna tekmovanja vsak mesec. Tekmovanja so absolutna in po kategorijah glede na doseženo znanje v karateju. Tekmujejo pa tudi dekleta in pionirji predvsem v prikazih tehnike. V mesecu avgustu se lahko s svojimi prijatelji udeležite tudi letne karate šole v Umagu.

Treningi bodo ob ponedeljkih in sredo od 20. do 21. ure v Hali KC v Domžalah. Pionirji pa bodo trenirali v osnovni šoli Šlandrove brigade iste dneve od 18. do 19. ure.

Točen čas treningov v Mengšu in Lukovici bo znan v času vpisa. Predvidoma bodo treninki ob četrkih ali petkih zvečer. Tako bodo člani teh sekcij lahko prišli tudi na trening v Domžale.

Trenerji v Domžalah:

– glavni trener Šorotar Slavko

mojster karateja 3. Dan,

– Dušan Zajc, kandidat za mojstra karateja 1. Dan,

– Miha Lavrič, zeleni pas – trener pionirjev,

– Irena Cerar, zeleni pas – pomočnik trenerja pionirjev.

Trener karate sekcije TVD Partizan v Mengšu je Fadil Tači, nosilec plavega pasu in trener v Lukovici je Omahna Tomo, nosilec zelenega pasu.

Vpis novih članov bo vsak ponedeljek in sredo od 19. do 20. ure v predverju hale Komunalnega centra v Domžalah od 8. do 24. februarja.

V Lukovici in Mengšu bo vpis prav tako ob sredo od 19. do 20. ure v prostorih osnovne šole na Brdu in TVD Partizana v Mengšu.

Več informacij pa boste lahko dobili v omenjenem času vpisa.

Slavko ŠOROTAR

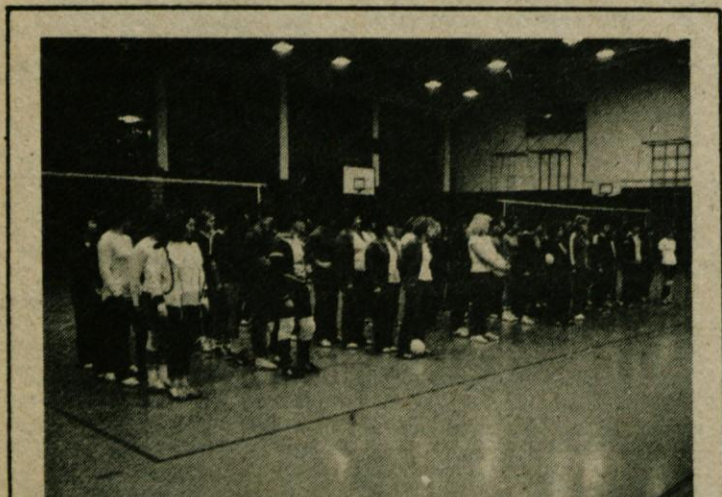
2. tekma

CSŠ	:	Dijaški dom	4 : 4
Livadič	:	Mustac	1 : 0
Vode	:	Đurđević	0 : 1
Kregar M.	:	Špilek	0 : 1
Gril	:	Kurpes	1 : 0
Kregar F.	:	Hranjec	1 : 0
Držanič	:	Starčević	0 : 1
Jenčič	:	Rajzner	1 : 0
Prelesnik	:	Bubek	0 : 1

Igor Lipovšek

Te so fantje, ki so v en mah osvojili celotno „Pot spominov“. En dan in eno noč. Fotograf Vili Majhenič jih je slikal predno so vzeli pot pod noge

Ženske odbojbarske ekipe domžalske občine na enem izmed občinskih tekmovanj

ŠAH

DVOBOJ SREDNJEŠOLCEV

Na Centru srednjih šol v Domžalah je letos zaživel šahovski krožek. Čeprav brez strokovnega vodstva, se dijaki zberejo enkrat tedensko in poglobljajo znanje o tej umski veščini. Ker pa postane medsebojno igranje dolgočasno, so se dogovorili za dvoboj z Dijaškim domom.

12. januarja so se v domžalskem dijaškem domu pomerili na osmih deskah šahisti obeh ekip. Boji so bili zanimivi in borbeni do konca, o čemer priča podatek, da ni bilo nobenega remija. Ker se je prvi spopad končal neodločeno, so takoj odigrali še eno tekmo. Tudi ta ni dala zmagovalca.

Povratni dvoboj bo februarja na Centru srednjih šol.

REZULTATI:

CSŠ	:	Dijaški dom	4 : 4
Vode	:	Mustac	0 : 1

Livadič	:	Đurđević	0 : 1
Gril	:	Špilek	1 : 0
Kregar M.	:	Kurpes	1 : 0
Držanič	:	Hranjec	0 : 1
Kregar F.	:	Starčević	1 : 0
Prelesnik	:	Rajzner	1 : 0
Jenčič	:	Bubek	0 : 1

TIČJA BASEN – NAUK JE JASEN

Tam na hruški blizu žive meje
četa kosov se žvižgaje smeje.
Pesem vsaka nova vkup zapeta
daje jim vse večjega poleta.

In na starem prepelem plotu
slavčkov zbor prepeva v svojem kotu.
Kaj ne peli bi tako zagnani,
saj so kljunčki jim vse bolj ubrani!

Pa škrjančkom ni bilo povšeči
v družbo kosem ali slavcem seči.
Saj še strehe nimajo nad glavo,
da pod njo si širili bi slavo.

A. da bi imeli gnezdo prazno,
to škrjančkom zdi hudo se kazno.
Urno vrabca v trate napotijo,
kosev, slavcev mu nabrat velijo.

In da vrabec bi zares uspel,
pismo orlovo je s sabo vzel.
So škerjančki si že kremplje meli,
a krepko se tokrat so ušeli.

Kosi, slavci brz so vkup stopili,
vrabcu rep pošteno nasolili.
Lepše je pod milim nebom peti,
kot pod streho tičev teh čepeti!

Slavko Kos